

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَسَلَامٌ يَقُولُ نَصَارَاللَّهِ امْرَأَ سَمِعَ مِنَا شَيْئًا فَلَمْ يَكُنْ كَانَ سَمِعَهُ مِنْ قَوْمٍ

ابن مسعود رض فرمایی چی ما دنبی کریم رض خخه
اوریدلی دی چی ده مبارک فرمایل چی الله رض دی هغه شخص
منور و گرخوی کوم چی زما خخه خبره اویری او پر هغه طریقه
بی (نورو ته) ورسوی.

حضرت نبی کریم ﷺ فرمایلی دی :

کوم سپری چی زما وامت ته دفائد پی رسولو په خاطر د امر دین

خلو بنت احادیثه

په یاد کړي نو الله تعالی عز وجل به هغه د قیامت په ورخ فقيه را پورته کوي او
دقیامت په ورخ زه دده شفاعت کونکی او (د ده پر طاعاتوباندي)، شاهد گرئم.

تألیف

مولوی احمد ګل کندھاري
فاضل تخصص علامه بنوري تاون کراچي

ناشر

اشرفیه مدرسه لوړۍ ناحیه کندھار
موبائل نمبر ۰۷۰۰۳۰۸۶۵۶

Ketabton.com

څلوبېنت احادیثه

مؤلف : مفتی احمد ګل صاحب

د نووړي کتاب حقوق مؤلف سره خوندي دي :

دكتاب پيژندنه

خلویینت احادیشه

دكتاب نوم :

مفتي احمدگل کندهاري

دكتاب مؤلف :

فاضل تخصص علامه بنوري تاون

مولوي محمدرسول صاحب

تصحیح کونکی :

محمدرسول سعید

كمپوز :

(٠٠٩٢ ٠٣٠٣٨٩٠٢٩٨)

تعداد :

١٠٠ عدد

چاپ :

لومړۍ خل چاپ

ناشر :

جامعه اسلامیه اشرفیه

لومړۍ ناحیه کندهار

د نوموري کتاب فهرست

صفه	مضمون	شمير
۱	د اعمالو دار و مدار پر نیتو باندي دي	۱
۴	د انسان فضيلت پر نورو باندي په تقوى او عمل صالح سره دي	۲
۷	د سنت مقدسه اتباع لازمه ده	۳
۱۰	د بدعت خخه حان ساتل	۴
۱۴	توبه گناه محوه کوي	۵
۱۶	د بد و خخه را گرخول	۶
۱۹	د الله ﷺ رضا مندي د مور و پلار په رضامندي کي ده	۷
۲۲	د اولاد حق پر مور و پلار باندي	۸
۲۴	د نبو خلگو ناسته	۹
۲۷	د يوه مؤمن پر بل مؤمن حقوق	۱۰
۳۱	د يو مسلمان د بل مسلمان خخه تر درو و رخو زيات اريکي شکول جواز نه لري :	۱۱
۳۴	رحم پر مؤمنانو باندي	۱۲
۳۶	پر بسحبو باندي ترحم کول	۱۳
۳۹	د نکاح فضيلت	۱۴
۴۱	بېرە پر بسحول	۱۵

صفهه	مضمون	شمير
٣٣	د حلال رزق کوبنېس کول	١٦
٤٥	سلام اچول	١٧
٤٨	غيبت سخته گناه ده	١٨
٥٢	د ظلم خخه ئان ساتل	١٩
٥٣	ئان ساتل د حسد، بغض، بدگمانی وغیره خخه	٢٠
٥٦	د بخل بد والى	٢١
٥٨	د دنيا محبت	٢٢
٦٠	د مسلمان خطا ايستل	٢٣
٦٢	د جمعي دلمانخه پرپنسودونکي منافق دى	٢٤
٦٣	د عکسو دفع کول	٢٥
٦٥	مرگ د هغه چا چي د جهاد تمنى يې هم نه وي کړي	٢٦
٦٧	د درود شريف فضيلت	٢٧
٦٩	فضيلت د طلب علم	٢٨
٧١	د جماعت دلمانخه فضيلت	٢٩
٧٣	د خيرات او صدقې فضيلت	٣٠
٧٥	د مسجد تعظيم	٣١
٧٧	د قرآنکريم فضيلت	٣٢
٨٠	د تقوا داره عالم فضيلت.	٣٣
٨٣	د خلگو په خاطر د الله ﷺ نافرمانۍ جائز نه ده	٣٤

صفحه	مضمون	شماره
٨٥	ژوند یو لوی نعمت دی بې طاعاتو ضائع نسي	٣٥
٨٧	د نیوی عذابونه د مؤمن لپاره رحمت دی	٣٦
٨٩	د اعمال صالحو طرفته سبقت و کړئ حکه د فتنو څخه د خلاصیدو یو لوی سبب دی	٣٧
٩١	قیامت ته نبودې به پر دین عمل کولو والا داسی په تکلیف وي لکه د اور سکروتی چي بې په لاس کې وي	٣٨
٩٣	دنبي کريم ﷺ مهم و صیتونه	٣٩
٩٦	د ذکر او ذاکر فضائل	٤٠
٩٩	د ذکر متعلق د حضرت امام ربانی شیخ احمد فاروقی رحمه اللہ مبارک وینا :	٤١
١٠٠	د حضرت مولانا جلال الدین رومی رح رایه :	٤٢

﴿١﴾ د اعمالو دار و مدار په نیتو باندي دي :

﴿إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَاتِ﴾¹

ترجمه : د تولو کارو اعتبار په نیتو سره دي، يعني د عمل شمره او اعتبار په نیت سره دي.

لغات : اعمال جمع د عمل ده، او عمل کار ته ويل کيږي.

نيات : جمع دنيه، د زره قصد او ارادې ته ويل کيږي.

فضيلت : امام شافعي رح دا حديث دعلم دريمه حصه بولي

وجه داچي اعمال پر درې قسمه دي : د زره عمل، د ژبي

عمل او د اعضاو عمل.²

علامه ابن دقیق العید فرمای چي دا حدیث علماؤ په ثلث الاسلام سره ملقب کړي دي.³

صاحب ابو داؤد سليمان ابن اشعث ستیجستانی رح نصف

فقه بللي دي.⁴ حضرت امام صاحب رح دا حدیث شریف

خلورمه د علم بللي دي.

¹ عن أمير المؤمنين أبي حفص عمر بن الخطاب قال سمعت رسول الله ﷺ يقول لا إنما الأعمال الخ. رواه شيخين.

² فتح الباري، مرقات ج ۱ ص ۴۲.

³ فتح الباري ج ۱ ص ۱۰.

⁴ فتح الباري ج ۱ ص ۱۱.

عبدالرحمن بن مهدی رح فرمایې چي خوک دكتاب د
تصنیف اراده و کپی هغه شخص دي په دغه حدیث سره
شروع کوي .
دگناه کار په نیت سره نه سمیري .

عبادتونه دوه قسمه دي : (۱) مقصودي عبادتونه لکه کلمه
، لمونئ، روزه، حج او زکات ددغه مقاصدو اصل صحت
پر نیت باندي موقفه دي . (۲) هغه عبادتونه چي د بل
عبادت لپاره واسطه وي لکه اودس، پوتیده دعورت او
داسي نور، ددغه اعمالو ثواب په نیت سره زیاتیري اصل
صحت يې په نیت پوري نه دی تړلی .

په یوه عمل کبني ډير نیتونه کيدلای سې پرنیت باندي يې
ثواب دی لکه نکاح : نیت داتباع سنت، نیت د اولاد صالح،
نیت دخان دپاکدامنۍ وغیره پرنیت باندي ثواب سته .

د حدیث د راوي مختصر حالات (خلیفه راشد) :

د حدیث راوي حضرت عمر بن خطاب ﷺ دی، کنيت يې ابو حفص
دی نسبا قريشي دی، تر ۴ نارينو او ۱۱ بنحو وروسته دنبي کريم ﷺ
د دعاء په برکت په اسلام مشرف سوی دی، حضرت ابوبکر صديق
ﷺ په خپل ژوند کبني دی مبارک خلیفه گرخولی دی . د حضرت
مغیره غلام ابولؤلد چهارشنبې په ورځ ۲۶ ذوالحجه ۲۳ ه په مدینه

منوره کی دسھار دلمانئه تر مخه دی مبارک په خنجر ووهی او په
اول محرم باندی ده مبارک ددنیا خخه سترگی پتی کپی، دده مبارک
عمر ۳۶ کاله وو، د خلافت موده یې لس کاله شپږ میاشتی وه ،
حضرت صهیب ﷺ د جنازې لمونئ ورکپی او دنبی کریم ﷺ په حجره
مبارکه کی دفن دی .
روایات احادیث دده مبارک خخه ۵۳۹ دی .

﴿۲﴾ د انسان فضیلت پر نورو باندی په تقوی او عمل صالح

سره ۵۵ :

﴿ آنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لَهُ إِذَاكَ لَسْتَ بِخَيْرٍ مِّنْ أَحْمَرَ وَلَا
أَسْوَدَ إِلَّا أَنْ تَفْضُلُهُ بِتَقْوَىٰ ۱ . ۲﴾

ترجمه : نبی کریم ﷺ و ابوذر غفاری ﷺ ته و فرمایل چي ته نه
يې بهتره پر سره رنگ والا انسان باندی او نه پر تور رنگ
والا انسان باندی ، مگر دا چي ته بهتری پیدا کړي (پر بل
انسان باندی) په تقوا سره .

لغات : أحمر : سور رنگ ته وايې جمع يې أحمر ده ، او مؤنث
يې حمراء ده .

أسود : دباب (س) خخه تورسوی مؤنث يې سوداء ده .
تفضله : د باب (س) خخه باقي پاتيدل ، د باب (ن) خخه
بهتره کيدل .

بتقوی : د الله ﷺ له خوفه د هغه د فرمان موافق عمل کوي .

تشريح : په حدیث مقدسه کي یو قانون ذکر دی چي دانسان
فضیلت پر ظاهري شکل و صورت باندی نه دی بلکه د

¹ مشکوحة ۲ ص ۴۴۳ .

فضیلت مدار پر دینی اخلاقو، عمل صالح او تقوا سره دی
، په یو حدیث^۱ کي ذکر دي چي عمل صالح او تقوی نه
لري په نسب سره مخته نسي تللای چي فلان سید دي،
فلان قریشی دی، البتہ وروسته تر عمل صالح او تقوی بیا
په نسب سره ډیر مخته ھی ھکه چي بنیاد یې طلاibi دی .

د تقوی درې مرتبې دی :

- (۱) کمه مرتبه د تقوا داده چي د کفر او شرك خخه ئان وساتي .
- (۲) میانه مرتبه د تقوی داده چي د گناه خخه دمنهیاتو خخه
د شریعت مقدسه ئان ساتي .
- (۳) اعلى او افضله مرتبه د تقوی داده چي د ذات الهي جل
وعلا سره همیشه حضور لري . او دغیر الله خخه فارغه وي
يعني فکر یې په غیر الله سره نه وي بند .^۲

حالات مختصره ابوذر رض :

نوم یې جنبد، ابوذر یې کنیت او مسیح الاسلام یې لقب وو، په
اول کي داسلام په مکه مکرمه کي یې اسلام راوړي دي، واقعه
daslam یې مشهوره ده په آخر د عمر کي یې روینستان توله سپین
سول، د غزوه خندق وروسته یې توله عمر د نبی کریم ﷺ په خدمت

¹ مشکوکه ج ۱ ص ۲۲ .

² مرقات ج ۹ ص ۳۹۳ .

کنبیٰ تیر کپری دی، تر مخه په قبیله غفار کنبیٰ وو، حضرت ابوذر
 فقیر، زاہد او تاریک دنیا وو او ھیری دردناکی واقعی یې دی ،
 د حضرت عثمان په امر ده خپله مقام زبده اختیار کی هلتہ یواخی
 وو یوه کور والا ورسه وه، تر وفات وروسته یوه یمنی قافله را
 روانه وه او په هغه قافله کی حضرت عبداللہ بن مسعود وو هغه
 راغلی د غسل، جنازی او دفن کارونه یې وردسره کره ، د احادیشو
 روایتونه دده مبارک خخه ۲۸۱ دی .

﴿٣﴾ د سنت مقدسه اتباع لازمه ۵۵

﴿مَنْ رَغِبَ عَنْ سُنْتِي فَلَيْسَ مِنِّي﴾^۱

ترجمه: کوم چا چي زما د طريقي خخه اعراض (سرگرونه)
وکره هجه زما خخه نه دی.

لغات: رَغَبَ د بَابَ (س) خخه رُغْبَةُ عَنْهُ، اعراض کول، رُغْبَةُ
فِيهِ، خونبُول.

سُنْتِي: خصلت، عادت، طبيعت، جمع يې سُنْ راهي.

شريعه: شريعه مقدسه د ذات الهي ﷺ او دنبي كريم ﷺ د
حکم وروسته هيچ قسم اختيار مؤمن ته نه دی ورکړي
بلکه د الله جل جلاله او دنبي كريم ﷺ د حکم نه منلو په
صورت کي نافرمانه او اعراض کونکي دی چي دا
روگرداني سبب د گمراهي گرخي ، البته اعراض بيا فرق
لري د فرضو خخه اعراض، دواجب خخه اعراض، دست
مؤکده خخه اعراض، بيا دا اعراض دوه قسمه دی يو
دادي چي انکار لري بل انکار نه لري عمل نه پر کوي
تفصيل يې دادي: د فرض منکر کافردي، دواجب او سنت
مؤکده منکر فاسق دي او بيره د کفر پرسته، که د فرض

^۱ مشکوقة ج ۱ ص ۲۷.

انکار نه وي عملی يې ترك کړي وي دې ته فاسق وايي او
بېره د کفر پر سته لکه لمونځ نه کونکۍ ، دواجب تارک
فاسق دی د سنت مؤکده تارک د نبی عليه السلام د
شفاعت خخه دمحرومۍ مستحق ګرځي او حرام قطعی ته
نېدې عمل دي .¹

حاصل دا چې اعراض د نبی کريم ﷺ د سنتو خخه سبب
د ګمراهی دی یا ډيره ګمراهی یالب، اللہ ﷺ دی ټولو
مسلمانانو ته اتباع د سنت نصیب کړي . آمين .

حالات راوي حضرت انس :

انس يې نوم او ابو همزه يې کنيت دی، دپلار نوم يې ابو طلحه دی،
لس کاله يې د نبی کريم ﷺ خدمت کړي دی تر لس کاله تر مخه پیدا
سوی دی، نبی کريم ﷺ چې مدینې منورې ته تشریف راوري دده عمر
لس کاله وو ابو طلحه ﷺ نبی کريم ﷺ ته د خدمت لپاره پیش کړي او
نبی کريم ﷺ قبول کړي ، حضرت ابوبکر صدیق ﷺ دی د بحرین
عامل مقرر کړي . ۱۲۸۶ احادیث دده مبارک خخه نقل سوی دی . نبی
کريم ﷺ ده لره د ډیر مال، ډیر اولاد، او د ډیر عمر د دعاء سره
دمغفرت دعاء کړي ده ، د اولاد ډیر والی يې دومره وو چې ۹۸
اولاده ده مبارک په خپل لاس دفن کړي دی او زراعت او مالداري يې

¹ حسامي ص ۵۹ . حاشية الطحطاوي ص ۵۱ .

په کال کي دوه فصله حاصلات کول او همدارنگه يې د اولاد کيفيت
 وو، عمر يې هم او بد وو، ده مبارک به فرمایل چي د عمر خخه ستپري
 سوم او س د مغفترت په اميد يم چي دنبي کريم ددعاء اخري جزدي
 ، حضرت عمر دی مبارک بصری ته د احاديثو او فقهی د معلم په
 صفت وليري، په ۱۰۲ هجري کال کبني دی مبارک هلتہ وفات سو
 او همدي آخری صحابي وو.^۱

^۱ روضة الطالبين ص ۴۸۷.

﴿٤﴾ د بَدْعَتْ خَخَهْ خَانْ سَاقِلْ :

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مَنْ وَقَرَ صَاحِبَ بِدْعَةٍ فَقَدْ

أَعَانَ عَلَى هَذِمِ الْإِسْلَامِ ﴾

ترجمه : کوم شخص چي د بدعتي تعظيم وکړي نو په

تحقيق سره هغه د اسلام په نړولو کي کومک وکړي .

لغات : وَقَرَ: د بَابْ تفعيل خخه تعظيم کول .

بدعة : نوي شي، جمع بَدَعَ ده بَابْ فتح خخه معنى

ایجادول بیله نمونې یو شی جورول .

هَذِمْ : د بَابْ (ض) خخه ماتول نړول .

تعريف بدعت : بدعت په اصطلاح شرح کي هغه کارته وايې

چي په خير قرون په زمانه کي نه وي او سلف (صحابه،

تابعین تبع تابعین) د هغه وطرف ته دعمل کولو لپاره

محجاج وي هغو دغه کارنه وي کړي او سې یو شخص د

ثواب په نيت وکړي دغه عمل ته بدعت وايې لکه نفل

لمونځ په جماعت باندي صحابه کرامو نه دی کړي سره د

دې چي دوئ و دې ته محتاج وه چي عبادت په بنه طريقه

باندي وسي چي ثواب یې ډير سې ، یا نور نوي کارونه چي

دغه تعریف پر صادق وي نو دغه ته بدعت وايي^۱. په بدعت شرعی کي حسن نسته بلکه هر فرد يې قبيح دي هم دغه قول دحضرت امام ريانی رح دي په دغه مذکوره تعریف سره دانوي طرز د سکونت اسباب لکه الماري، کوربچي، فرش وغیره داخو هم دنبي عليه السلام په زمانه کي نه و ه اوسي سته نو دي ته بدعت نه وايي ولی د ثواب نيت نسته، همدارنگه وسائل لکه لمانحه ته په موئر کي تلل وغیره ، همدارنگه قيام مدارس، فنون صرف نحو وغیره توله بدعت خخه وتلي دي دغه اعمالو ته بدعت نه ويل کيربي که خه هم دنبي عليه السلام په زمانه کي نه و ه اوسي سته او هم د ثواب په نيت دي مگر بدعت تعریف نه پر صادقيربي په تعریف کي بدعت داقييد و چي دصحابه کرامو^۲ به ودغه عمل ته ضرورت وو ، او دغه فنونو وغیره ته ددوئ مبارکانو ضرورت نه وو ئكه دي ته بدعت نه وايي که خه هم دثواب په نيت وي .

نو دهر عمل چي بدعت تعریف صادق سی دغه عمل ته بدعت ويل کيربي او دغه سپي ته بدعتي ويل کيربي مثال لکه په بعضو ئایيو کي تر اذان دمخه او وروسته په زوره اواز صلاتونه ويل ، او همدارنگه په هر ملك کي مختلف بدعتونه

^۱ توضیحات شرح مشکوقة ج ۱ ص ۳۶۰.

وې په شريعت مقدسه کي هیڅ اصل نلري ، حق تعالیٰ دی
توله مسلمانان ددغه ضلالت او گمراهي خخه و ساتي .

تشريح : د بدعت کونکي د تعظيم مختلف قسمونه دي مثلا
چي دی راسي دده لپاره ولار سی يا په مجلس کي یو بنه
ئاي ورکول يا خدمت یې کول وغيره .¹

هدم الاسلام : د بدعتي تعظيم د بدعت تعظيم دي او د بدعت
په تعظيم کبني دسنت تحقير دي او دسنت تحقير داسلام
و عمارت ته نقصان دي .²

خرابي بدعت : حضرت امام مالک رح فرمایې چي چا بدعت
و کړي نو دي داسي پوهيدلی دي چينبي کريم په
رسالت کي (نعوذ بالله) غلطی کړي ده (ددغه زما عمل ثواب
لري ده مبارڪ نه دی کړي نه یې امر کړي دي) .

بله خرابي د بدعت داده چي بدعتي سري ددغه عمل خخه
توبه نه کاريولي دي یې ثواب بولي هغه په شريعت کي
هیڅ اصل نه لري ، په یوه روایت کي ذکر دي چي ابلس
وویل چي زه خلگ په گناه هلاک کرم ، دوئ زه په توبه

¹ توضیحات شرح مشکوقة ج ۱ ص ۳۶۰ .

² مرقات شرح مشکوقة ج ۱ ص ۳۹۴ .

هلاک کرم و روسته بیا ما په دغسی عمل اخته کره چې
توبه نه کاربې .¹

بلدا چې : د بدعت په ذریعه سره سنت پاتیرېي حکه چې
ته کوم کار کوې هم په دغه کار کښې سنت طریقه هم سته
هغه ستا خخه پاته سول . الله ﷺ دی مسلمانان د بدعا تو
خخه و ساتي ، د هر نیک عمل په کولو کې به پونښنه کوئ
چې په شریعت کې اصل لري که یا ؟

¹ الترغيب والترهيب.

﴿٥﴾ توبه گناه محوه کوي

﴿عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودَ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَتَأْتِي
عَنِ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ﴾¹

ترجمه دحضرت عبدالله رض خخه روایت دی چي رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم
و فرمایل: توبه کونکى د گناه خخه دasicی دی لکه گناه چي يې نه
وي کړي.

لغات: **النَّائِبُ**: توبه کونکى، تاب دباب نَصَرَ خخه: متوجه
کيدل.

الذَّنْبُ: گناه، جمع د ذُنُوبُ ، جمع الجمع يې ذُنُوبَات.

شریح: ملا على قاري رح فرمایې چي بنده د توبه په ذريعه
باندي ذات الهي نه رجوع کوي نو د دوو حالاتو خخه به
خالي نه وي اول دا چي گناه بالکل محوه کړي ، دوهم دا چي
ثواب ورکول کېږي ليکن که گناه يې محوه نسي په دواړو
صورتو کي ثواب لري . مولانا محمد منظور نعماني رح
فرمایې د توبې په ذريعه بنده دالله عز وجل محبوب گرئي او د گناهو
داغ يې هم ليري کېږي لکه حدیث (کَيْوُمْ وَلَدَتُهُ أُمُّهُ).

په حدیث شریف کي ذکر دی توله بنی آدم خطاوي لري ليکن

¹ مشکوقة ۱ ص ۲۰۶.

بهرین خطا کونکی هغه دی چي توبه کونکی وي.¹

د توبی لپاره شرائط : علامه آلوسي په تفسير روح المعاني کي او شيخ محي الدين ابو ذكريانووي په شرح مسلم کي

د توبی ۳ شرائط ذكر کړي دي:

(۱) د ګناه خخه پوره جلا سی.

(۲) پر ګناه ندامت قلبي وي، د زړه د اخلاصه پر د غه ګناه پښېمانه وي.

(۳) پوخ عزم يې وي چي بیا د اسي گناه نه کوم.

حالات راوي حضرت عبدالله بن مسعود

نوم يې عبدالله کنيت يې عبدالرحمن دي، مسعود يې د پلار نوم وو، ام عبد يې د مور نوم وو . په اول کي يې چوپاني کول تر يو واقعي وروسته مسلمان سو بیا يې ټوله زندګي دنبي کريم په خدمت کي وقف کړه ، یو حئل يې ج بشې ته او بیا يې مدینې منوري ته هجرت کړي دي . دی مبارک رئيس مفسرین دی د فقه حنفي دار ومدار دده مبارک پر روایاتو دي . تعداد د حدیثو يې ۸۴۸ دی .

عمر مبارک يې تر شپیتو کالو زیات دی په ۲۳ هکال کي وفات سوی دی، حضرت عثمان د جنازې لموئ ورکړي، دحضرت عثمان بن مظعون په بغل کي په جنت البقیع کي دفن سوی دی .

¹ مشکوحة ۱ ص ۲۰۴.

﴿٦﴾ د بدو خخه راگرخوں :

﴿ مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا فَلَيُغَيِّرْهُ بَيْدِهِ فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِلِسَانِهِ، فَإِنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَبِقَلْبِهِ، وَذَلِكَ أَضْعَافُ الْإِيمَانِ ﴾¹

ترجمه: کوم خوک چي ستاسو خخه یو بد کار وويني نو هغه
دي په لاس سره دا بد کار منع کري، که ده دومره طاقت نه
درلودي نو بيا دي ېپه ژبه سره منع کري، او که ېپه
دومره طاقت هم نه درلودي نو بيا دي ېپه ژره کي بد
وبولي او دغه (آخری درجه) د ايمان هغه کمزوري درجه ده.
لغات: فَلَيُغَيِّرْهُ : بدلول .

أَضْعَافُ : دير کمزور، ضعاف او ضعفاء ېپه جمع ده.

مُنْكَرُ : شرعی بد . بیده : په لاس سره .

فبقلبه : په ژره سره .

فبلسانه : په ژبه سره .

تشريح: په دغه حدیث شریف کي د ايمان درې درجي ذكر
سوی دي :

اول : داچي غلط کار وويني نو په لاس دې منع کوي مگر

¹ عن أبي سعيد الخدري ﷺ عن رسول الله ﷺ قال مَنْ رَأَى مِنْكُمْ مُنْكَرًا الخ
مشكوة ج ۲ ص ۴۳۶

دا منع کول شرائط لري هغه دا چي دي به قدرت لري مثلا
د کور مشر، استاذ، آمر و غيره وي.

دوهم : داچي يو غلط کار وويني په خوله به یې منع کوي
ليکن ددغه منع کولو لپاره ۵ شرطونه په فتاوى
عالماگيري کي راوري دی.^۱

دریم : چي يو بد کار وویني خپله به منع حئيني اروي او په
زره کي به بد حئيني وري که بې په زره کي هم بد نه حئيني
ورل نو دده په ايمان کي شک سته.

حکم دمنع : که حرام کار وو منع یې واجب ده که په شريعه
کي يو شى واجب وي امر یې هم واجب دی که سنت وي امر
یې هم سنت دی که فرض وي نو امر یې هم فرض دی، مگر
دا قانون هغه وخت دی چي دمخاطب خخه ستا دا یقين
وي چي دی خبره قبلوي که دا یقين نوو نو بيا یې ويل
واجب نه دی بل داچي دا منع هغه وخت واجب ده چي
دفتني او فساد بيره نه وي که د فتنې او فساد احتمال وو
نو بيا به نه ورته وايي.

علامه قطب الدين په شرح دمشقه کي وايې : چي امر په

^۱ فتاوى عالماگيري باب کراهيہ ص ۳۵۳ ج ۵ .

نيکو سره کول او د بد و خخه راگرخول يواخي دحاكم کار
نه دي بلکه دهر ناريئه، بنئينه، او غلام کار دي.¹

په سوره انفال ۲۵ آية کي هم وضاحت دی چي دهجه دفتني
خخه ئان وساتئ چي ظالمانو لره خاص ده ، يعني که تاسو
د بد و خخه منع ونه کرئ دغه فتنه او مصيبةت پر تاسو هم
واقع کيربي (که خه هم تاسيي صلحاء او نيكان ياست).

حاصل داچي د بد و په منع کولو کبني به سستي نه کوئ که
نه دا نه منع کولو والا هم په عذاب مبتلا کيربي.²

په احاديثو مبارکوو کبني بله خرابي د نه منع کولو دا ذكر
سوې ده چي کوم عذاب پر گنهکار رائي هغه عذاب پر نه
منع کولو والا باندي هم رائي ، او بيا د دغه نه منع کولو
والا دعاء د عذاب د دفع لپاره هم نه قبليري.³

اول به اصلاح د خپل کور خخه شروع کوئ او خپل کور
والا به د بد و خخه راگرخوي . اللہ ﷺ دي مسلمانانو ته د
ئان، کور او ټولو اصلاح په بنه طريقه ورنصب کري.

¹ مظاهري ج ۱ ص ۶۴۷

² سورة الانفال آية ۲۵

³ مرقات ج ۹ ص ۳۳۰

﴿١٧﴾ دالله ﷺ رضا مندي د مور وپلار په رضامندي کي 55 :

﴿رِضَى الرَّبِّ فِي رِضَى الْوَالِدِ وَ سَخَطُ الرَّبِّ فِي سَخَطِ الْوَالِدَ﴾¹

ترجمه : دالله ﷺ رضامندي د پلار په رضا مندي کبني ده او دالله ﷺ ناراضي دپلار په ناراضي کي 55 .

لغات : رضي : خوشحاله کيدل .

سخط : ناراضه کيدل .

سوال : په دغه حدیث کبني دپلار ذکر سته دمور ذکرولي

نسته ؟

جواب : په بعضو روایاتو کي ذکر دي چي دمور حق زيافت دی د ۳ وجوهاتو پربنا، لهذا چي دپلار دومره حق وي نو دمور په طريقه اولی پکبني دخل دي هکه چي هفه زياته حقداره ده .

په فتاوى هنديه کبني راغلي دي چي په احترام او تعظيم کبني پلار د مخه دی او په خدمت او نعمتو ورکولو کي مور د مخه ده .¹

¹ عن عبدالله بن عمر قال: قال رسول الله ﷺ رضي الرَّبِّ.... الخ. مشكوة ج ٢ ص ٤١٩.

په یو حدیث شریف کنبې ذکر دی چي نبی کریم ﷺ فرمایې : که یو نیک اولاد مور و پلار ته یا یواخې یوه ته په نظر د رحمت و گوري الله ﷺ د دغه کتلو په وجه د حج مقبول ثواب ورکوي ، صحابه کرامو و فرمایل چي که یو شخص د ورئي سل واري ورته و گوري نو هم دسلو حجو ثواب ورکوي؟ نبی کریم ﷺ و فرمایل : هو ، الله اکبر و اطیب.²

په یوه حدیث شریف کنبې د یو صحابي پر سوال باندي نبی کریم ﷺ و فرمایل چي : هو پس له مرگه هم ستا پر ذمه باندي د مور پلار حق سته :

- (۱) د دوئ لپاره دعاء او مغفرت غونبتل .
- (۲) دوئ چي د چا سره وعده کړي وي یا یې جائز وصیت کړي وي هغه پوره کول .
- (۳) هغه دوستان چي د مور و پلار په واسطه یې قرابت وي د هغو سره صله رحمي کول او د دوئ د شناختو سره د شريعت په حدودو کي احترام او عزت ورکول .³

1 فتاوى عالمگيري ج ۵ ص ۳۶۵ .

² مرقات ج ۹ ص ۱۵۹ .³ مرقات ج ۹ ص ۱۵۱ .

(۴) نبی کریم ﷺ فرمایی که چا دمور و پلار یا دوازو زیارت د جمعی په ورخ کاوه دغه شخص ته به بخښنه وسی او دالله ﷺ په نزد به په نیکانو کنی حساب سی . حق تعالی ﷺ دی ټولو مسلمانانو ته دمور اوپلار خدمت او احترام ور نصیب کړي . آمین یارب العلمین

د حضرت ابن عمر ﷺ مختصر حالات :

نوم یې عبدالله کنیت یې ابو محمد دی، د حضرت عمر ﷺ مبارک زوی دی تر حضرت عمر ﷺ د مخه یې ایمان را پری دی همیشه به دنبی کریم ﷺ په خدمت کی وو ، دامام احمد ر د مذهب د احکامو بناء دده مبارک پر اقوالو ده .

په ۶۵ هجری کال کی په تسلط نامی ئای کی وفات سوی دی، د جنگ په وجه خلګ دباندي نسوای راوتلای ټکه یې دی مبارک په کور کی دفن کړي .

۷۰ احادیث دده مبارک خڅه را نقل سوی دی .

﴿٨﴾ داولاد حق پر مور اوپلار باندي :

﴿ مُرُوْا اَوْلَادُكُمْ بِالصَّلَوةِ وَهُمْ اَبْنَاءُ سَبْعِ سِنِينَ وَاصْرِيْحُوكُمْ عَلَيْهَا وَهُمْ اَبْنَاءُ عَشْرِ سِنِينَ وَفَرَّقُوا بَيْنَهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ. ﴾¹

ترجمه : تاسي خپل اولادو ته دلمانخه حکم کوي کله چي
دوئ د اوو كالو وي، او دوئ دلمانخه دنه کولو په سبب
وهئ کله چي دوئ دلسو كالو وي ، او په دغه وخت کي د
دوئ د پروتي بستري سره ورجلان کري .

لغات : أَبْنَاءٌ : جمع دابَنْ په معنى د زوى .

الْمَضَاجِعُ : جمع ماضجع دخوب خاي. ضجع دفتح خخه پر
بغل پريوتل .

تشريع : په شريعت مقدسه کي د اولاد ډير حقوق پر پلار
سته د پيدائش خخه تر بلوغ پوري اولاد مختلف حقوق
لري البته دوه حقوق يې ډير مهم دي اول : د عقيدي
جورول، دوهم : دعبادات ورزده کول. په خاصه توګه دلته
په حدیث شریف کي دلمانخه متعلق بيان دي چي کوچني
کله د اوو كالو سي دلمانخه حکم ورته کوي يعني اول به

¹ عن عمرو بن شعيب عن أبيه عن جده قال : قال رسول الله ﷺ مُرُوْا اَوْلَادُكُمْ
الخ . مشكوةج ۱ ص ۵۸ .

يې ورزدە کوئ بیا به يې جماعت ته بیایاست په هغه صورت کي چي دمسجد اداب يې زده وي . او که يې عمر لسو کالو ته ورسیدى بیا يې هم دلمانخه پابندي نه کول نو و هل (دشريعت په حدودو کي) به وركوي چي تر بلوغ تر مخه دلمانخه عادتي وگرئي، او دغه عادت دجماعت دلمانخه مفسرين فرمابي چي په قبر او حشر كنبي د الله ﷺ د عذاب خخه سبب د لور خلاصون گرئي ، او که چيري خدائى مه کړه يو پلار د اولاد او ما تحت کوم خوک چي وي دلمانخه او عقيدي او نورو ديني امورو متعلق پلتنه نه کوي د آخرت په ورڅ دده خخه سوال کيږي .
 په حدیث شریف کي راغلي دي چي (الا کلکم راع الخ) د هر سپري خخه د هغه چاپوبنتنه کيږي چي دده تر سرپرستي لاندي وي او د دغه کوچني که عقيده خرابه سول يا يې ترك د عباداتو کاوه سبب د خرابي يې پلار کيږي حکه چي ده کوبنښ نه دی کړي او که يې کوبنښ وکړي ليکن د کوبنښ سره اولاد خراب سو بیا پر پلار باندي گناه او عذاب نسته ، او د اولاد د کوچني والي حقوق زموږ په رساله (تحسين النکاح) کي باید وکتل سی .

﴿٩﴾ د بنو خلگو ناسته :

﴿وَالْتَّوَدُّدُ إِلَى النَّاسِ نِصْفُ الْعَقْلِ﴾^١

ترجمه: د بنو خلگو سره شناخت کول نیم عقل دی.

لغات: التَّوَدُّدُ: محبت کول، شناخت کول.

النَّاسُ: خلگ.

الْعَقْلُ: هغه نور چي غير حسي شی په محسوس سی، عُقُولُ يِبِ جمع ده د ضرب د باب خخه ده معنی عقلمند کيدل.

تشريح: دبنو خلگو سره شناخت نیم عقل دی په دي خاطر چي يو بنه مشوره درکوي ددين يا دنيا متعلق او پوره هوبنياري په دنيا کي داده چي سپری د حلال کسب کوبنيش کوي چي حلال رزق پيداکري دا پوره عقل مندي ده او د آخرت لپاره په عبادتو کي د اخلاص کوبنيش کوي د اخلاص دوه رکعته عبادت تر زور رکعاتو بي اخلاصه افضل دی.

او همدارنگه په حدیث شریف کنبی راغلي دي چي که

^١ عن ابن عمر قال: قال رسول الله الاقتصاد في النفقة نصف المعيشة والتدود إلى الناس نصف العقل وحسن السؤال نصف العلم. مشكوةج ٤٢٠ ص ٢.

چيري سم صالح همنشينه نوو نو يوازي به ژوند کوي.¹
 ھکه چي بد همنشينه په عرف، عادت اوشریعت کي لوي
 دباھي سبب دي.

امام غزالی رح فرمایي چي : سپری شناخت د یو چا سره
 کوي نو دپنھو خبرو مراعت به کوي :

- (۱) عقلمند به وي ھکه دې عقلی اثر یې پر ملگري لویبی.
- (۲) د بسو اخلاقو خاوند به وي .
- (۳) فاسق به نه وي .

(۴) بدعتي به نه وي (چي په دين کي نوي خبری پیداکوي)
 (۵) محب د دنيا به نه وي.²

حضرت امام فخر الدین رازی رح فرمایي چي هر مجلس
 تاثير لري د ۸ قسمه خلگو ناسته ۸ قسمه شيان پیداکوي:
 1. د اغنياؤو سره ناسته حب د دنيا پیداکوي ، هغه
 اغنياء چي حب د دنيا لري ھکه حب د دنيا د هري خطأ
 سردی او په انسان کي ناشکري پیداکوي .
 2. د فقراؤو سره ناسته شکر په انسان کي پیداکوي .

¹ مشکوک ج ۴ ص ۴۱۴

² احياء العلوم ج ۲ ص ۲۴۶

3. د سلطان سره ناسته سختي د زره، تکبر او محبت د منصب پيداکوي.
4. د بسحو سره بي اندازې ناسته جهل او شهوت پرستي پيداکوي.
5. د کوچنيانو سره ناسته په انسان کي بازي او مخسرې پيداکوي.
6. د فاسقينو سره ناسته په انسان کي دلوري پر گناهه پيداکوي.
7. د علماؤو سره ناسته شوق پر طاعت باندي پيداکوي
8. پر علم باندي د عمل کونکو علماؤو سره ناسته دعلم زياتولي پيدکوي.¹
- امام ربانی رحمه الله فرمایې چي د اولیاؤو سره ناسته
کبریت احمر دی ، د آخرت ياد او دالله ﷺ سره محبت
پيداکوي. حضرت مولانا رومي رح فرمایې :²
- همنشين اهل معنى باش تا هم عطا يابي و هم باشي فتا
گر تو سنگ صخره مرمر شوي ھون بصاصبدل رسی گواهر شوي
-
- ¹ تفسير کبير ج 1 ص ۲۰۱ .
² مشنوي ج 1 ص ۲۶، ۲۱ .

﴿١٠﴾ د يوه مؤمن پر بل مؤمن حقوق :

﴿لِلْمُؤْمِنِ عَلَى الْمُؤْمِنِ سِتٌّ خِصَالٍ يَعْوَدُهُ إِذَا مَرِضَ وَيَشْهُدُ
إِذَا مَاتَ وَيُحْيِيهُ إِذَا دَعَاهُ وَيُسْلِمُ عَلَيْهِ إِذَا لَقِيَهُ وَيُشَمَّتُهُ إِذَا
عَطَسَ وَيَنْصَحُ لَهُ إِذَا غَابَ أَوْ شَهَدَ.﴾^١

ترجمه : د يو مؤمن پر بل مؤمن باندي شپر حقه دي :

- (۱) کله چي يو مسلمان ناروغ سی بل به يې پونستنه کوي.
- (۲) کله چي مسلمان مړ سی په جنازه کي به يې گډون کوي
- (۳) کله چي ده ته د ميلمستيا بلنه وسی ميلمستيا به قبلوي
- (۴) کله چي يو دبل سره يو خاى سی نو سلام به ور اچوي.
- (۵) کله چي يو مسلمان و ترچي (او الحمد لله ووايبي) د هغه جواب به ورکوي (په يرحمک الله سره). (۶) يو مؤمن به دبل مؤمن خير خواه وي که دا بل مؤمن حاضر وي که غائب.

لغات : خصال : جمع د خصله ده .

يَعْوَدُهُ : دَنَصَرَ دَبَابَ خَخَهُ مَعْنَى پُونَسْتَنَهُ دَمَرِيسْ كُولَ .
يَشْهُدُ : دَسْمَعَ دَبَابَ خَخَهُ مَعْنَى حَاضِرِيْدَلَ ، شَاهِدَي
ورکول . دباب مفاعله خخه : ليدل .

^١ عن ابی هریرة ﷺ قال : قال رسول الله ﷺ للمؤمن الخ. مشكورة ج ٢ ص ٣٩٧ .

يُجِيبُهُ : د باب افعال خخه معنی قبول ، جواب ورکول.

دَعَاهُ : د نصر دباب خخه معنی بلنه .

لَقِيهُ : د سمع دباب خخه معنی يو ئای كيدل .

يُشَمْتُهُ : د تفعيل دباب خخه معنی د ترچي والا جواب ورکول .

يَنْصَحُ : د فتح دباب خخه معنی يې خير خواهي ده .

تَسْرِيْح : يو مؤمن پر بل مؤمن باندي ۶ شرعی حقوق لري :

1. د قربانو، دوستانو او همسایگانو د مريض پونتنه

به کوي . په حديث شريف کي ذكر دي چا چي د مريض

پونتنه وکره سهار يا مانبام اويا زره ملائکي دده

دمغفرت دعاء کوي ، که سهار پونتنه وکري تر

مانبامه دعاء ورته کوي او که مانبام پونتنه وکري نو

تر سهاره پوري دعاء ورته کوي .

2. د يو مؤمن ميلمستيا به قبلوي ، ميلمستيا که دواه

وي که د بل شي چي انسان ته عذر نه وي دا مسنون

طريقه ده چي قبلوي به يې او بيله عذرنه قبلول په

حديث شريف کي سخت منع راغلي ده ، البتہ که ده

لره عذر و نوبیا معاف دی .

که چيري د واده يا ميلمستيا په ئاي کي غير شرعی

کارونه وہ لکھ ساز، عکسونه ، فلمونه وغیره او دی خبر
 وي نو بیا به هغه ئای ته نه ورئی او که چیری دی ناخبره
 ورغلى وروسته معلومه سول چي دلته نارواوي دی نو
 دغه ورتلونکی که عام سپی وي نو حکمدادی که یې دمنع
 طاقت پر شرعی طریقه درلودی منع به یې کوي که بې
 طاقت نوو نو دوھی تر وخته به کبپنی او که په دوھی
 کي هم دغه نارواه عمل وي نو بیا به دوھی هم نه خوري .
 او که چیری دغه ورتلونکی عالم وي نو دغه عالم لره د
 ڈوھی تر وخته ناسته هم نه ده رواه یا به یې منع کوي او
 که یې نسو منع کولای نو بیا به خی ، نن سبا اکثره ودونه
 پر دغه طریقه دی ڈیر احتیاط پکار دی .¹

3. سلام به وراجوی ، ددی هم تفصل تیر سوی دی .
4. که یو مؤمن وترجی او الحمد لله ووایپ نو پر
 اوریدونکی باندی واجب کفایپ دی چي جواب به په
 يَرْحَمُكَ اللَّهُ ورکوی تر درو ھلو پوري .
5. که چیری یو مؤمن مړ سی جنازې ته به ورئی داهم
 واجب کفایپ دی .

¹ الفتاوی الهندیة ج ۵ ص ۳۴۳ . هدایة ج ۴ ص ۴۵۳ .

6. يو مؤمن به دبل مؤمن خير غونبتونکي وي که هغه حاضر وي که غير حاضر ، کوم شى چي دخان لپاره خونبوی هغه به د بل مؤمن لپاره هم خونبوی، او کوم شى چي دخان لپاره بدگني¹ هغه به دبل مؤمن لپاره هم بدگني¹.

د حضرت ابوهريرة ﷺ مختصر حالات :

نوم يې عمر، ابوهريرة يې کنيت دي . خاندانی نوم يې عبدالشمس وو نبی کريم ﷺ يې نوم په عمر ور بدل کړ. د خبیر په کال مسلمان سو، دنبی کريم ﷺ سره به هميشه ملګري وو، وخت دملقات يې کم مګر شوق د احاديثو يې ډير زيات وو. (۵۳۷۴) احاديث دده مبارك خخه نقل سوي دي
په سنه ۵۱ ه کي د ۷۸ کالو په عمر يې وفات کړي دي، ولید دجنازې لمونځ ورکړي دي.

رضي الله عنهم اجمعين .

¹ مظاہر حق ج ۴ ص ۳۰۸.

﴿١١﴾ د يو مسلمان د بل مسلمان خخه تر درو ورخو زيات اريکي

شکول جواز نه لري :

﴿ لا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَثٍ فَمَنْ هَجَرَ فَوْقَ
ثَلَثٍ فَمَاتَ دَخَلَ النَّارَ ﴾¹

ترجمه : هيچ مسلمان لره دا جائز نه ده چي هغه د خپل
مسلمان ورور سره تر درو ورخو زيات قطع تعلق وکړي که
چا دغسي وکړه او پر همدغه خوابديا مړ سو نو هغه به
جهنم ته داخل سی .

لغات : يَهْجُرُ: پريښو دل، قطع تعلق.

أَخُ: ورور.

النَّارُ: اور.

تشریح : شریعت مقدسه د انسان د طبیعت مراعت کړي دي
چي په درې ورځي کي دانسان درد خلاصېږي او يا کمېږي
. البته د يو دینې غرض په خاطر تر درو ورخو زيات
خوابديدل هم جواز لري مثلا یو سړۍ بې عقیدې وي يا بې
دينې وي ليکن ددغه خوابدي، په وخت کي به کناره کشي
هم پر سمه طریقه وي يعني غیبت یا عیب جو بې به نه

¹ عن أبي هريرة رضي الله عنه قال: لا يحل الخ. مشكوة ج ٢ ص ٤٢٨.

کوي ، او دغه خوابديا به دنفس په خواهش نه وي .

خرابي د قطع تعلق : يوه سزا خو په دغه حدیث کي ذكر دهچي امام
توربشتی رح فرمایي چي دخول د اور یې پر ئان واجب كپي .¹

په يو بل حدیث شریف کي راغلي دي : چي د دوشنبې او
جمعي په ورخ دجنت دروازې خلاصي وي او په بل روایت
کي راغلي دي چي په دغه ورخو کي پر ذات الهي ﷺ
باندي اعمال پيشيرېي نو ذات الهي ﷺ د هر مؤمن مغفرت
کوي مگر دغسي دوه مؤمنان چي عداوت سره لري
مغفرت يې نه کيږي .²

او په يو بل روایت کي ذكر دي چي د روزي اعمال یې هم
معلقه پاته وي تر خو چي خوابديا د منيئه ولاړه نسي .
په يو حدیث شریف کي ذكر دي چي د دوو خوابدو په مينځ
کي چي هر يوه اول سلام واقوی هغه شخص بهتره دي او
که يوه درې څله سلام واقوی مگر بل جواب ورنه کپي نو
د خوابديا ټوله ګناه پر جواب نه ورکونکي ده .³

¹ مرقات ج ۹ ص ۲۳۸ .

² مرقات ج ۹ ص ۲۳۴ .

³ مرقات ج ۱ ص ۲۳۸ .

تنبيه : که چيري يو شخص سره دطبعيت موافقن نلري
نوتعلق دي ورسره کم کري، داسي نه چي سلام ورسره بند
کري دا سخته گناه ده او همدا عمل زموږ په خلگو کي ډير
زيات سته . الله ﷺ دي ټولو مسلمانانو ته ددغه گناه خخه
نجات ور په برخه کري . آمين .

﴿١٢﴾ رحم پر مؤمنانو باندي :

﴿ لَأَيْرَحِمُ اللَّهُ مَنْ لَأَيْرَحَمُ النَّاسُ ﴾¹

ترجمه : الله ﷺ رحم نه کوي (کامل رحم) پر هغه چا باندي

چي هغه پر خلگو باندي رحم نه کوي .

لغات : رحم : مهرباني کول، دباب سمع خخه دي .

تشریح : پر عامو مؤمنانو باندي به بل مؤمن شفقت، رحم

او حسن ظن لري ، که چيري يو مؤمن په نارواه يا گناه

اخته وي د اصلاح فكر به يې کوي په بنه اخلاقو سره

به دغه گنهکار شخص د بد و خخه منع کوي لکه چي

مخکي په حدیث نمبر ⁶ کي ذکر سول، او همدارنگه

به په پته الله ﷺ ته دعاء کوي چي يا الهي ته هدایت

ورنصیب کړه ، مقصد دا چي هیڅ يو مؤمن ته به په

حقارت او سپک نظر نه ګوري .

په يو بل حدیث مبارک کي ذکر دي : چينبي کريم ﷺ

فرمایې : يو مؤمن به پر بل مؤمن ظلم نه کوي او نه به يې

ذليله کوي او نه به يې سپکوالی کوي ئکه چي تقوا دلتہ

¹ عن جرير بن عبد الله قال: قال رسول الله ﷺ لايرحم الخ. مرقات ج⁹ ص¹⁶¹.

ده ،نبی کریم ﷺ زره ته اشاره وکړه او دا اشاره بې درې خله
وکړه .^۱

لهذا لازمه ده چې خوک پر هر مؤمن شفقت ولري او ده
مؤمن عزت، قدر او احترام ولري د ايمانداري په خاطر .
زموره ئيني خلگ د ئينو خلگو خخه دگناه په خاطر د هغه
سپک والي کوي دا بنه کار نه دی بلکه د هغه د اصلاح
کونښن به کوي ، په سپک والي او بد وړلو سره نور هم دغه
سرپی د دین خخه متنفر کېږي .

﴿١٣﴾ پو سخو باندي ترجم کول :

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَا يَفْرُكُ مُؤْمِنٌ مُؤْمِنَةً إِنْ كَرِهَ مِنْهَا ﴾

۱ خُلْقًا رَضِيَ مِنْهَا آخَرَ ﴿﴾

ترجمه : نبي کريم ﷺ فرمایي : چي يو مؤمن ناريشه دي د
مؤمني بسخي سره بغض نه کوي که چيري دده په نظر ددغه
بسخي يو عادت يا خصلت بد اوناخوبنه وي نو يو بل
خصلت به يې بيا بنه او خوبس وي .

لغات : يَفْرُكُ : دباب سمع خخه معنى يې بغض ده .

کره : دسمع دباب خخه ناخوبنه .

تشريع : يعني خاوند لره مناسبه نه ده چي د خپل کور والا
خخه نفرت وکړي ټکه چي دانسان قول عادات نسي
سميدلاي که يې اخلاق بد وي خو بنه اخلاق هم لري .
د فرك لفظ د ميره او بسخي ترمينځ نفرت ته ويل کيري .
خلاصه دا چي پر بنو اخلاقو به دي نظر وي او پر بدرو
اخلاقو به صبر او تحمل کوي .

په يو بل حدیث مبارک کي ذکر دي چي نبي کريم ﷺ فرمایي

¹ مشکوحة ج ۲ ص ۲۸۰ .

چي نسخه د پونتى د کاره هدوکي خخه پيدا ده سиде
كيربي نه ، كه يې ته سиде کوي نو ماتيربي او ماتپدل
دبئي طلاق دي .

نبي کريم ﷺ فرمائي : استوصوا بالنساء خيرا ، دبئو
متعلق چي ما کوم دخير وصيت کري دي (چي د دوئ سره
بنه کوي) هغه وصيت قبول کري ، يعني ظلم، بې ئايە وهل
بدسلوکي وغيره مه ورسره کوي .¹

په يو بل حدیث شریف کي ذکر دي چي په تاسو کي
بهترین شخص هغه دي چي د خپل اهل
(کوروالا، کوچنیانو، دوستانو، خدمتگارانو) په حق کي
بهترین وي .²

مگر زموږ پښتانه د الله ﷺ پر دغه کمزور مخلوق(نسخه)
باندي خومره ډول ډول زيادتي او خيانتونه کوي يا په
جوره کي نسخي ورکوي يا يې خرخوي وغيره .. دا ټوله
اعمال دشريعت مقدسه او دنبي کريم ﷺ د طريقي چخه
خلاف اعمال دي ، ددي نتيجه به په قبر او حشر کي

¹ مشکوقة ج ۲ ص ۲۸۰

² مشکوقة ج ۲ ص ۲۸۱

معلومیبی . نور د بسخی او میره تر مینج حقوق زموږ په رساله (تحسین النکاح) کې ملاحظه کولای سئ .

البته چې د بسخی سره به صبر او تحمل کوي دا یوازی په کورني ژوند کښي دي که چیري بسخی د شريعه خخه خلاف ورزی کول مثلا بې ستري وغيره نو بیا به بې نه پریبدي بلکه پابندی به پر لگوئ .

الله ﷺ دی قول مسلمانان د دغه مظلوم قوم د حق تلفی خخه وساتي . آمين .

﴿١٤﴾ د نکاح فضیلت :

﴿إِذَا تَزَوَّجَ الْعَبْدُ فَقَدْ اسْتَكْمَلَ نِصْفَ الدِّينِ فَلِيَتَقِّيَ اللَّهُ﴾

^١ في نصف الباقى ﴿﴾

ترجمه : کوم بنده چي نکاح وکړي نو هغه نيم دين پوره کړي ، ده لره پکار ده چي دپاته نيم دين په باره کې د حق تعالی ﷺ خخه و بيرېږي .

لغات : تَزَوَّجَ : دباب تَفَعَّلَ خخه، معنی یو ئای کیدل مگر دلته دنکاح په معنی دی. اسْتَكْمَلَ : باب استفعال پوره کیدل. نَصْفٌ : نيم . الْدِّينُ : په لغت کې لار او روش ته وايې ، او په اصطلاح کې اصولي احکامو ته وايې چي جزئياتي پر بناء وي او هم دغه ته ملت وايې د کلياتو، جزياتو يا اصولو فروع مجموعې ته شريعت وايې .

شريعه : په انسان کې دوه داسي خواهشات سته چي دا احتمال سته چي په توله دين کې دفساد سبب و ګرئي :
 (۱) د نس خواهشات چي هميشه د بنه خورو فکر کوي .
 (۲) شهوانی خواهشات چي هميشه په دې فکر کې وي چي هر ئای یو بنائيسته بنخه وي بايد دده په نکاح کې وي ، د نکاح

^١ عن انس قال قال رسول الله ﷺ اذا تزوج الخ مشكوة ج ٢ ص

په ذريعه سره يې شهوانی شوق پوره کيږي، لهذا د نصف دين حفاظت خو وسو او دباقی نيمائي دين تکمله به په عباداتو، بنه افعالو او بنه اعمالو سره پوره کيږي .

(۲) د حلال رزق طلب به کوي چي دا بنست د عباداتو دي.

نکاح په شريعت مقدسه کي يو لور سنت عمل دي ، کله نکاح فرض وي، کله واجب وي، کله سنت وي، کله مکروه وي او کله حرام گرئي، تفصيل يې زموږ په رساله (تحسين النکاح) کي ملاحظه کړي .

البته نکاح د نصف ايمان يا نصف دين مرتبه لري انسان پاکدامنه کوي ، په احاديثو مقدسو کي ډير فضائل ذکر دي او دا طريقه مسنونه دانبياء کرامو عليهم السلام ده ، او همدارنګه يو لوی انعام دي ډيري فائدې پکښې دي ، مګر ئيني خلګ لوی خيانت کوي بسحی يې کښېولي وي په نکاح يې نه ورکوي او سپین سري سي ، د يو غلط غرض په خاطر چي يا ميراث راخخه یونسي يا يې غت ولور مقصد وي يا وايې چي زما سیال نه راپیداکيږي نو دي به د آخرت په ورخ د الله ﷺ په حضور کي ددغه خيانت جواب ورکوي او دا ديو انسان سره لوی خيانت دي .

﴿١٥﴾ بِيره پرېسۇدل :

﴿خَالِفُوا الْمُشْرِكِينَ أَوْفِرُوا اللَّحْيَ وَاحْفُوا الشَّوَارِبَ^۱﴾

ترجمه : د مشرکينو خخه مخالفت و كىرى: بيره او بدوی او
بريتونه پري كوي .

لغات : أَوْفَرْ : د باب ضرب خخه معنى زيatalول .

اللَّحْيَ : جمع د اللَّحْيَه په معنى د بيره .

أَحْفَوْا : د بريتو په پري كولو كي مبالغه كول .

شرح : د مشرکينو دا عادت وو چي بيره يې خليله او
دمجوسيانو دا عادت وو چي بيره يې تر موت كوچنى
كوله، او بريتونه يې او بدول ، شريعت مقدسه د هغه بر
خلاف حكم كىرى دى چي بيره او بدوئ او بريتونه كوچنى
كوى.

علماء كرام فرمائي : چي په دغه حدیث سره ثابتة سول چي
د كفارو د خصوصي عاداتو خخه به مخالفت كوى
مشابهت به په عاداتو كي نه ورسره كوى ، اوبل دا چي
بيره واجب ده او د واجب پريپسۇدل گناه كبيره ده ، لهذا
بيره خرول يا ترمى كمول حرام كاردى .

^۱ عن ابن عمر ﷺ قال قال رسول الله ﷺ خالفوا الخ مشكوة ج ۲ ص ۳۸۰

د حضرت عبدالله بن عمر دا عادت وو چي ترمي زياته
بيره بې پري كول ، اوپه ترمذی شريف کي ذكر دي چي
نبي کريم هم ترمي زياته بيره دشاوخوا د اطرافو خخه
پري كول .

بيره پرېنسودل د يو لک خليريشت زره انبیاء کرام عليهم
السلام عادت او سنت دی توله صحابه کرامو رضوان الله
تعالى عليهم اجمعين بيری درلودې ، او دخلورو امامانو
(امام اعظم، امام شافعی، امام مالک، امام احمد بن محمد
بن حنبل رحمة الله عليهم اجمعين) په نزد يو موت بيره
پرېنسودل واجب ده .^۱

نو د داسي يو ټینګ سنت خخه مخالفت کول لویه بد
بختي ده ، زموږ په هيوا د کي اوس دا مصیبت ډير عام
سوی دی د ټوانانو خخه علاوه سپین بيری هم په دغه
مصیبت اخته دی ، الله ګلله دی تول مسلمانان ددغه
مصیبت خخه خلاص کري . آمين .

^۱ د احنافو کتابونه : فيض الباري ج ۴ ص ۳۸۰ ، بذل المجهود ج ۱ ص ۳۳ ، اشعة
المعات ج ۱ ص ۱۳۰ ، او داسي نور . د امام مالک كتاب الابداع في منار الابداع ،
دامام شافعی كتاب : كتاب الام . دامام احمد بن محمد بن حنبل كتاب شرح
المتنهی . جواهر الفقه ج ۲ ص ۴۲۴ .

﴿١٦﴾ د حلال رزق کوبنېن کول :

﴿ لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ جَسَدٌ عُذْيَ بِالْحَرَامِ ۚ ۱﴾

ترجمه : هغه بدن به وجنت ته داخل نسي چي دهغه پورش
په حرام (مال) سره سوي وي .

لغات : عُذْيَ : د نصر دباب خخه، په معنى د خوراک ورکول
. جَسَدَ : بدن انساني او جمع يې آجْسَادُ دی .

تشريح : د حدیث شریف مطلب دادی چي که یو شخص حرام
مال و خوري او هغه مؤمن وي د جنت و هغه لور مقاماتو ته
نسی داخلیدلای ، او که حرام مال حلال و بولي نو بالکل
جنت ته نسي تللای ، يا دا چي حرام خوره مؤمن جنت ته
نسی داخلیدلای تر خو چي د حرام مال د خورلو سزا ونه خکي .
فقهاء کرام فرمایي : که چاته دا معلومه سی چي ددغه شخص
مال اکثره حرام دی نوددغه شخص میلمستیادي نه قبلوي ، کله
بیا داسي وي چي مال خونه دی حرام لیکن میلمستیا يا واده
داسي وي چي د ھوھي پر وخت عکاسي کوي يا سرود وي نو
دغه ڈول ڈوھي به هم نه خوري او دغسي واده يا میلمستیا ته
به بالکل خوک نه ئي . پوره تفصیل په هداية جلد ۴ کي موجود

¹ عن أبي بكر رضي الله عنه قال: لا يدخل الجنة أحدٌ عذرًا بغير حرام . مشكوة ج ۱ ص ۲۴۳

دی . اوپه حدیث نمبر ۱۰ کی تیر سو .

مسئله : که چیری حرام شی و خوری بیا و روسته خبر سی نو قی کوی به بی ، حضرت ابوبکر صدیق ﷺ یو ھل دغسی قی وواھه چی ده مبارک ته معلومه سول چی دا مال حرام دی .^۱

مسئله : که چا حرام مال خورلی وي نو ددې کفاره خه ده ؟ د زړه په اخلاق سره به توبه او استغفار کوي او الله پاک ته به زاري او دعاء کوي چي معاف کړل سی .

مسئله : که دیو چا سره حرام مال وو دغه حرام مال به بیله د ثواب دنیته پر مسکینانو باندي خیراتوی .

مسئله : کوم سپری چي کاروبار کوي د خپل کاروبار معلومات به کوي چي په شریعت مقدسه کښې دا زما کاروبار جواز لري کنه، دامعلومات پر ده باندي فرض دی . د عباداتو د قبلیدو بنیاد پر حلال رزق باندي دی ، په یوه روایت کي حضرت عبدالله بن عباس ﷺ نقل کوي چي دهغه چا لمونئ نه قبلیبی چی دده نس په حرامو سره ډک وي ، همدارنګه دعاء بی هم نه قبلیبی .²

¹ احیاء العلوم ج ۲ ص ۱۲۸ .

² احیاء العلوم ج ۲ ص ۱۲۸ .

» سلام اچول :

¹ ﴿الْبَادِيُّ بِالسَّلَامِ بَرِئٌ مِّنَ الْكِبْرِ﴾

ترجمه: اول سلام اچونکي د تکبر خخه خلاص دی .
لغات: الْبَادِي: اول کونکي ،

بدآ د فتح د باب خخه دی معنی يې شروع کول دي .

برئ: د فتح، سمع او کرم د باب خخه معنی يې نجات حاصلول .

الْكِبْرُ: غرور، د کرم د باب خخه په مرتبه کي لوروالی ، دنصر او سمع د باب خخه : په عمر کښې لوروالی .

شرح: کله چي دوه مسلمانان په یوه حالت يا دواړه سواره وي يا دواړه پر پنسو وي چي سره مخامنځ سی هر یوه چي اول سلام اداء کړي نو هغه د تکبر خخه ليږي دي ، يا الله ﷺ دده د زړه خخه تکبر باسي د دغه عمل په وجه .

د تکبر تعريف: تکبر دي ته وايې: چي مقابل خلګ سپک و بولي او ئان د کمالاتو خاوند و بولي او نور د کمالاتو خاوند و نه بولي، او نورو ته سلام ادا کول د ئان توهین بولي . تکبر دي ره سخته گناه ده په قرآن کريم او احاديثو مقدسو کي يې دير بدوالی راغلی دي .

¹ عن عبدالله ان النبي ﷺ قال: الْبَادِي الخ. مشکوقة ج ۲ ص ۴۰۰.

د سلام احکام: سلام اداء کول سنت کفایې دی او جواب بې واجب
 کفایې دی.^۱ یعنی په یوه ټولی کی که یو نفر سلام اداء کړي نو
 سنت اداء سول او که چیري یو سپړی یو ټولی ته د مسلمانانو
 سلام ادا کړي او په هغو کی هم یو سپړی جواب ورکړي نو
 د ټولی ټولی غارې د واجب خخه خلاصې سوې .
 نبی کریم ﷺ دیر تاکید کړي دی چې سلام عام کړئ ځکه دا
 د مسلمانانو په مینځ کې دالفت او محبت سبب گړئي .
 که دو ه نفره سره یو څای سول نو اول به خوک سلام ادا کوي?
 لور سپړی به وکښته ته سلام اداء کوي مثلا تیریدونکي سپړی و
 ولار یا ناست سپړي ته، کشر و مشرته، او که مشر بې کشر ته
 اداء کړي هم صحیح ده دنبی کریم ﷺ خخه داعمل ثابت دی ، یو
 سپړی چې پر دابه (سواري) سپور وي هغه به و پیاده ته سلام ا
 داء کوي او که دواړه پیاده وه نو حکم بې پورته ذکر سو .
 سلام چونکه یو دعاء ده نو ځکه کافر ته به سلام نه اداء
 کوي ځکه چې کافر لره دعاء نسته بلکه د ضرورت په وخت کې
 به نور الفاظ استعمالوي .
 او همدارنګه سلام او جواب دواړه به په خوله اداء کوي نه په
 لاس یا په ګوټو باندي، ځکه دا دیهودو او نصاراوو عادت و

۱ مرقات ج ۸ ص ۴۲۹

و. البتنه که یو خوک لیری وی نو سلام خو به په خوله اداء کوي او په لاس که اشاره وکړي چي ما سلام اداء کړي نو بیا پرواه نلري ، او همدارنګه جواب د سلام هم په خوله واجب دی په لاس کفايت نه کوي .

سلام اچول په شروع د مجلس او په آخر د مجلس کي اچول پکار دي .^۱ السلام عليكم ورحمة الله ويل افضله دي ، سلام عليكم هم صحيح دي مگر افضله هغه لور دي .

په بعضو ځایو کي به سلام نه اچوي :

۱: په مسجد کي به سلام نه اچوي څکه چي خلګ په عبادت مشغول وي .

۲ : په مجلس کي د تدریس به سلام نه اچوي .

۳: په مجلس کي ذکر به سلام نه اچوي .

۴: په غسل خانه او اوداسه په ځای کي او داسي نور دغسي نامناسبه ځایو کي به سلام نه اچوي . په دغه مذکوره صور تو کي که چا سلام و اچاوه جواب يې نه دئ لازم .

مسئله : که نامحرمي بسحی سلام و اچاوه که ځوانه بسحه وه

جواب به نه ورکوي که سپین سري وه بیا به په زوره جواب

ورکوي .^۱

^۱ مرقات ج ۸ ص ۴۵۳

: ۱۸) غیبت سخته گناه ۵۵

﴿الْغَيْبَةُ أَشَدُّ مِنَ الزِّنَا﴾²

ترجمه: غیبت کول تر زنا پیر سخت دی.

لغات: اشد: د ضرب دباب خخه معنی یې سختیدل.

تعريف غیبت: غیبت و دې ته واپې چې د یو شخص په عدم

موجودگی کي دده متعلق یو داسي خبره وکړي که چيري

دغه شخص دا خبره واوري نو خوا یې بدېږي که چيري

داعیب په دغه شخص کي وي، او که چيري داعیب په دغه

شخص کي نه وي نو دې ته بهتان ويل کېږي.

شرح: په مذکوره حدیث شریف کي غیبت تر زنا بد بلل

سوی دی، وجوهات د بدوالی یې علماء کرامو ذکر کړي

دي: (۱) زنا هر چا ته معلومه ده چې ما یو غته گناه وکړه نو

توبه ځیني کارې مګر غیبت کونکی دا گناه سپکه بولې.

(۲) غیبت کونکی غیبت گناه نه بولې (۳) دغیبت کونکی

گناه نه معافېږي تر خو چې هغه سړۍ یې معاف نه کړي که

چيري هغه سړۍ خبر سوی وو. ددغه درو وجوهاتو پر بنیاد

1: فتاوى هندیه ج: ۵ ص: ۳۲۵

² عن ابی سعید و جابر قالا: قال رسول الله ﷺ الغيبة... الخ. مشکوقة ج ۲ ص ۴۱۵.

غالبا نبی کریم ﷺ تر زنا بده بلی ده که خه هم زنا په خپله
یو لویه او عظیمه گناه ده .

شپه ئایه غیبت جواز لري :

1. که یو چا ظلم درباندي کړي وي ددغه ظلم بيان و
قاضي، حاکم وغیره ته کول جواز لري .
2. که یو شخص غلط کار کوي ته وداسي شخص ته دا
بيان وکړي چي هغه یې اصلاح کولای سی لکه دکور
مشر، عالم، مقتدا وغیره ، مقصد دي تغیر دمنکروي
3. د مفتی خخه دسوال په وخت حقیقت د مخالف شخص
بیانول دا هم جواز لري . که مفتی ته دنامعلوم شخص
په نامه یاد سی نو بنې کار دی .
4. یو شریر شخص وي خلگ خبرداره کوي چي دده دشر
خخه وسائل سی لکه طالب دعلم يا طالب د رضا
مندی الهي ﷺ لپاره چي وي یو داسي شخص ته ئي
چي هلته دده فائده نه وي يا ده ته دنيوي يا بل ضرر
وي ، يا هغه سړي بد عمله وغیره وي . په شرط ددي
چي مقصد به یې نصیحت وي نه بل شی .
5. یو شخص مشهوره وي په فسق يا بدعت سره نو ددغه

شخص حال بيانول جواز لري مگر هغه عيوب چي ظاهر
وي لكه فسق، غلا وغيره ...

6. كه يو شخص مشهوره وي په يو لقب باندي مثلاً گود ،
كون او داسي نور . نو ددغه شخص په نه وجود
كي په دغه نامه يادول پرواه نه لري په دي شرط چي
پر طريقه دنচسان به نه وي مگر په بل نامه يادول
افضل دي .

په دغه مذکوره شپرو ځایو کي غييت پرواه نه لري .¹

دغييت مجلس خخه ځان خلاصول :

كه چيري په يو مجلس کي غييت کيدي که يې قدرت
درلودي نو په بنه اخلاقو سره دي يې منع کري ، او که يې
دمتع کولو قدرت نه درلودي نو دغه مجلس به پريبدی او
كه يې مجلس هم نسو پاته کولاي نو غور به نه پرنسی
بلکه خپل ذكر به کوي ، انشاء الله مسئول به نه وي .²

¹ رياض الصالحين ص ٤٦٤ .

² رياض الصالحين ص ٦١ .

﴿١٩﴾ د ظلم خخه خان ساقل :

﴿الْظُّلْمُ ظُلْمَاتٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾¹

ترجمه: ظلم دقیامت په ورخ دتاریکيو په صورت کي وي .
لغات : الظُّلْمُ : جمع يې ظُلْمَاتٌ ، دضرب د باب خخه معنى
 يې بې موقع اينسodel ، د سمع دباب خخه دشپې تاريکه
 کيدل .

يَوْمٌ : جمع يې ايام ده جمع الجمع يې آيَاوِيمْ ده .
الْقِيَامَةُ : د مرگه وروسته راپورته کيدل ، دنصر دباب
 خخه معنى يې دريدل .

تعريف ظلم : ظلم په لغت کي يو شى بې خايه او بې موقع
 اينسodelو ته وايې او په عرف کي ورته تجاوز وايې ، په
 شريعت کي هم دغه معنى ده البته دشريعي محل تجاوز ته
 ظلم وايې² .

تشريع : د آخرت په ورخ ظالم داسي په تاريکيو کي راگير
 وي چي هغه نور چي مؤمن ته وركول کيږي ظالم حئيني
 محروم وي او مؤمن د هغه نور په ذريعه سره تګ کوي .

¹ عن ابن عمر ﷺ ان النبي ﷺ قال الظلم الخ. مشكوة ج ٢ ص ٤٣٤.

² مظاهر حق ج ٤ ص ٥٩٤.

اسلام د همدردی او ورورولی تعلیم و رکوی او ظلم دا
دواپی مادی تباہ کوی ، په حدیث قدسی کی ذکر دی : یا
عبدی ... الخ . چی الله ﷺ فرمایی : اپ زما بندگانو ما پر
خپل ذات باندی ظلم حرام کړی دی نو ستاسو په مینځ کې
هم ظلم حرام دی یو پر بل باندی ظلم مه کوئ

﴿٢٠﴾ **خان ساقل د حسد، بغض، بدگمانی وغیره خخه :**

﴿ اِيَّاكُمْ وَالظَّنَّ فَإِنَّ الظَّنَّ أَكْذَبُ الْحَدِيثِ وَلَا تَحْسَسُوا
وَلَا يَحْسَسُوا وَلَا تَنْجَشُوا وَلَا تَحَاسِدُوا وَلَا تَبَاغِضُوا وَلَا تَدَابِرُوا، وَ
كُوئُونَا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا ﴾¹

ترجمه : د بد گمانی خخه ئان وساتئ بيشهه بدگمانی د خبرو بدترین دروغ دي، او نه به د خلگو پر پيو خبرو باندي ئان خبرداره کوي که دخیر خبر وي که د شرهه خبری چي تا سوء ظن ته رسوي ، يو تر بله ئان لوره مه بولئ، يو تر بله به حسد نه کوي ، يو تر بله به بغض نه کوي، يو تر بله به غيبت نه کوي ، اي د حق تعالى جل وعلا بندگانو يو تر بله ورونه وگرخئ د ورورگلوی زوند سره کوي .

لغات : **الظَّنَّ** : گمان ته وايبي، ديو شي متعلق که ستا داخیال وي چي دا کار سوی دی مثلا زید راغلى دی کنه که دي دنه راتگ خیال کم وي دي ته وهم وايبي او که دي د راتگ خیال ډير وي دي ته ظن وايبي ، او که دواړه برابر

¹ عن ابي هريرة ﷺ قال قال رسول الله ﷺ اياكم الخ مشكوة ج ٢ ص.

وی هغه ته شک وايپ که دی خپله په سترگو ولیدی دې ته
يقين وايپ .

ولاتحسوا: ئان په خير خبردار كول د باب تفعيل خخه دى
ولاتجسسو: ئان خبر داره كول په شر باندي، دباب
تفعيل خخه دى .

ولاتاجشو: د ئان لوپوالى په خلگو کي ، دنفترت په
معنى هم دى .

تشريع: په دغه حديث مقدسه کي مؤمنان د هغه بدو باطنی
مرىضيو خخه راگرخوي چي دمسلماناً ورورگلوي او
اتفاق ته سخت تاوان کوي .

(۱) گمان: گمان په شريعت مقدسه کي ۴ قسمه دى :

(۱) حرام: چي ذات الهي ﷺ پر ما باندي رحم نه کوي نه
مي بخنيي بلکه دا فرض دى چي مؤمن به وايپ الله ﷺ پر
ما رحم کوي . (۲) واجب: چي د يو سري ظاهري حالت سم
وي بيله دليل قوي بدگمانی حرامه ده . (۳) مباح: چي سري
ته په درو او خلورو ركعاتو کي شک وي : او غالب گمان يې
د خلورو ركعاتو وي نو پر دغه عمل كول جائز او مباح دي
، البتە که پر يقين عمل وکړي چي درې ركعاته دی هم

صحیح دی . (۴) مستحب : دهر مسلمان سره نیک گمان
کول .^۱

(۲) تحسس او تجسس: د خلگو په هغو شیانو ئان خبرول
چي خلگ بې پتوي مطلق طلب خبرداري ته تحسس وايې
او پت عیوب لتوولو ته تجسس وايې .^۲

(۳) تحاسد: حسد يو باطنی مرض دی، مطلب بې دادی
چي يو سپى يو نعمت ولري ستا دا اراده وي چي دده خخه
دغه نعمت زائل سی دغه نعمت دی نه وي پر پيرزو او
ماته راکړل سی ، يا دمطلق زوال اراده لري دا نيت حرام
دي او دي ته حسد وايې ، که د زوال اراده ونه لري بلکه د
ذات الهي ﷺ خخه دخان لپاره هم دغسي نعمت طلب کړې
نو بيا پرواه نه کوي دي ته غبطه وايې ، حضرت مولانا
رومی رح هم فرمایې : چي حسد يوه بدہ مریضي د چي په
توسط د اولیاؤ و پاتیږي .^۳ بیت :

هناک شو مردان حق رازبر پا هناک بر سر کن حسد را فهمو ما

^۱ احکام القرآن ج ۲۷ ص ۳۰۵ .

^۲ معارف القرآن ج ۱۲۰ ، ۸ .

^۳ مرقات ج ۹ ص ۲۳۲ .

﴿ د بخل بد والي : ٢١ ﴾

﴿ خَصْلَاتِنِ لَا جَتَمِعَانِ فِي مُؤْمِنِ الْبُخْلُ وَ سُوءُ الْخُلُقِ ﴾^١

ترجمه : په مؤمن کي دوه (بد) عادته نسي يوئاي کيدلای بخل او بد اخلاق.

لغات : تَجْمَعَانٌ: باب افتعال په معنى د جمع کيدل. سوء الْخُلُقِ : د باب نصر خخه په معنى د پیداکيدل او اخلاقو ته وايې او د باب سمع خخه په معنى ريزريز کيدل.

شریع : دمذکور حدیث شریف مطلب دادی چي په مؤمن کامل کي دا دوه عادتونه نسي يو ئاي کيدلای حکه چي دا دواره (بخل، او بداخلاق) ډير لوی عیيونه او ده ډيرو بدیو مغز دی، دا هر یو صفت چي په مؤمن کي وي دده ایمان و کمال ته نه پریپدی، نو پر مؤمن باندي لازمه ده چي ددغه دوارو عیبو خخه حان پاك و ساتي.²

په یو حدیث شریف کي ذکر دي چي بخیل سپی د ذات الهي ﷺ خخه، دخلگو خخه او د جنت خخه ليري دي، او

¹ وعن أبي سعيد قال: قال رسول الله ﷺ خصلتان..... الخ. مشكوقج ١ ص ١٩٥.

² مظاہر حق ج ۲ ص ۲۳۵.

دالله ﷺ په نزد تر بخیل عابد جاھل سخی محبوب دی.^۱
 بخل د دنیوی او دینی بد بختیو یو لوی سبب دی مثلا
 زکوة، خیرات، صدقات، د دوستانو سره کومک، د کور او
 اولاد سره پراخی د ټولو څخه مانع دی . حق تعالیٰ ﷺ دی
 ټول مسلمانان د دغه خبیث صفت څخه خلاص کړي .

﴿٢٢﴾ د دنيا محبت :

¹ ﴿ حُبُّ الدُّنْيَا رَأْسُ كُلِّ خَطِيئَةٍ ﴾

ترجمه : د دنيا محبت د هري خطارپښه ده .

لغات : آللُّدُنْيَا : موجوده زندگي ، دَنَانَا د نصر د باب خخه په معنى د نژدي کيدل . رَأْسُ : جمع يې رُؤْسُ ده او په معنى د سرده .

خطيئه : د باب سمع خخه په معنى د خطداه .

شريعه : په مذکوره حدیث مقدسه کي ذكر دي چي محبت د دنيا بد دي . ۱ ولي دمحبت په وجه باندي سړۍ ړوند او کون ګرخي د حلالو او حرامو فرق نه کوي . ۲ محبت د دنيا د الهي محبت مانع ګرخي . ۳ بل دا چي د دنيا حب انسان د دنيا په غير ضروري کارو باندي اخته کوي چي ضرورت ورته نه وي حب د دنيا يا زياته مشغله به نه ورسه کوي ، انسان خو په اصل کي د عبادت او معرفت لپاره پيداسوی دی او هم دغه اصل کار دی په یوه حدیث مبارک کي ذكر دي چي د الله ﷺ د طرفه پر حضرت موسى ﷺ باندي وحی راغلي چي یاموسی ﷺ د دنيا په محبت باندي به نه

¹ عن حذيفة قال سمعت رسول الله ﷺ يقول في خطبة : الخرمجاء الاثم والنساء حبائل الشيطان وحب الدنيا الخ . مشكوة ج ۲ ص ۴۴۴ .

مشغوله کېږي زما په بارگاه کي تر دي لويء گناه نسته .¹

حضرت عبدالله بن مبارك رح فرمائي : چي د دنيا محبت او
گناهونه د چا زړه بنکار کړي هغه زړه ته نيكوي هيڅکله هم نه

رسيري .²

ملا علي قاري رح فرمائي چي ددغه حدیث مبارك د مفهوم

مخالف خخه دا معلوميږي چي د دنيا خخه بي رغبتي د ټولو
نيکيو مغز دی .³

په يوه بل حدیث شریف کي ذکر دي چي : (عن عبدالدينار)

لعت کړه سوی دی پر هغه چا باندي چي دی غلام د مال وي ،

يعني چي دمال په محبت ګرفتار سی او د الله ﷺ د طاعت او
عبدات خخه ليري والي گوياد مال غلامي ده .⁴

امام غزالی رحمه الله فرمائي چي : الله ﷺ کله دنيا پیداکړه نو

شیطان مج کړه او دا یې وویل چي خوک ستا سره محبت وکړي هغه
په حقیقت کي زما غلام دی .⁵

د احاديثو خخه معلوميږي چي مال خوښه دی مګر محبت او زياته

مشغله یې بدہ .⁵

¹ احياء العلوم ج ۲ ص ۲۵۰ .

² مکافحة القلوب ص ۲۴۰ .

³ مرقات ج ۹ ص ۴۰۳ .

⁴ مشکوكة ج ۲ ص ۴۴ .

⁵ احياء العلوم .

﴿٢٣﴾ د مسلمان خطا ایستل :

¹ ﴿مَنْ غَشَّنَا فَلَيْسَ مِنَّا﴾

ترجمه : کوم خوک چي موب لره خطا ایستل و کري هغه زموبد
د جماعت) خخه نه دي .

لغات : غَشَّنَا : دَنَصَرَ دَبَابَ خَخَهَ معنی يې خطا ایستل ،
خلاف مصلحت بىكاره كول .

تشریح : مسلمان ته تکلیف رسول حرام دي او داسی شخص د
نبی کریم ﷺ د پیروانو خخه نسی کیدلای ، په حدیث شریف
کی ذکر دي چي : کوم تاجر يا خرخونکی چي امین او
ربنتیاگویه وي (خطا ایستل نه کوي) د هغه حشر به د انبياء
کرام عليهم السلام او صدیقینو سره وي .²

په يو روایت کی ذکردي چي: اللہ عزوجلی رحم و کري پرهغه شخص
باندي چي د رانيلو او خرخولو په وخت کي نرمي کوي .³

فقهاء کرامو اصول ذکر کري دي چي په کومه معامله کي چي د
جنگ او بدامني توهم پيداکيربي شريعت مقدسه ددي معاملې
مانع فرمایلى دی او هغه بيع بيع فاسد بولي .

¹ عن ابن عمر وابي هريرة عن النبي ﷺ قال: من حمل علينا السلاح فليس منا، رواه بخاري و زاد
مسلم من غشنا الخ. مشكوة ج ٢ ص ٣٥

² مشكوة .

³ بخاري

﴿٢٤﴾ د جمعي د لمانخه پرپسونکي منافق دی :

﴿مَنْ تَرَكَ الْجُمُعَةَ مِنْ غَيْرِ ضَرُورَةِ كُتِبَ مُنَافِقًا فِي كِتَابٍ
لَا يُمْحِي وَلَا يُبَدِّلُ﴾¹

ترجمه: کوم چا چي بيله شرعی عذره د جمعي لمونخ پرپسونکي
نو په داسي کتاب کي منافق ليکل کيږي چي (ليکنه) ېې نه
خرايږي او نه بدليږي.

لغات: **يمُحِي** : دنصر، سمع دباب خخه معنى د خط خرابول.
يُبَدِّلُ : د باب تفعيل خخه بدلو.

شرح: د جمعي لمونخ فرض عين دی ، علامه ابن همام رح او
علامه يحيى رح فرمادي چي د جمعي فرضيت په قرآن، حدیث
او اجماع سره ثابت دی ثوک چي د جمعي د لمانخه خخه انکار
وکړي هغه کافر دی ، او کوم سپړي چي انکار نه کوي البتہ بيله
شرعی عذره د جمعي لمونخ نه کوي نو په حدیث کي د هغه
حکم ذکر دی .

جمعی ته حکمه جمعه وايې چي حضرت آدم ﷺ او حضرت حواء
رضی اللہ عنہا په دغه ورخ په مئکه کي سره یو ئای سوی دی
، یا په دې خاطر چي خلګ په دې ورخ په مسجد کي سره یو

¹ عن ابن عباس ان النبي ﷺ قال من الخ. مشكوة ج ۱ ص ۱۲۱.

خای کيوري ، يا به دې خاطر چي د آخرت ورخ هم د جمعې په
ورخ قائميري چي تول مخلوق پکنې جمع کيوري .
من غير ضرورة: چي يو عذر شرعی نه وي مثلا ديوظالم خخه
بيره ، سخت باران وغيره نو بيا دغه وعيid دی کوم چي لورې ذكر
سو ، او دا خبره دحدیث چي منافق ليکل کيوري ډيره سخته
خبره ده حق تعالى دی تول مسلمانان ددغه غلط عمل خخه
وساتي .

فقهاء کرامو ذکر کړی دی چي د جمعې په سهار سفر کول
مکروه دیولي د جمعې دلمانځه د ضائع کیدو خطره وي په دې
کې به سپړی فهم کوي چي داسي خای ولار نسي چي د جمعې
لمونځ حیني ضائع سی .

د جمعې دلمانځه متعلق ډې احکام دی فقهاء کرامو ذکر کړی
دي په د غه مختصره رساله کي گنجایش نسته چي تول احکام
پکنې بیان سی . البتہ یوه خبره ډېره مهمه ده : هغه داچي
د جمعې دلمانځه لپاره چي کله اول اذان وسی خرڅبدل رانیول
مکروه تحريمي دی لهذا مؤمنان به کار وبار او دوکانونه
بندوی . که چا تر اذان وروسته کاروبار وکی نو هغه حلالی
پيسې يې دکراهیت تحريمي په وجه مکروه سو حق جل وعلا
دي مؤمنانو ته عقل ، هدايت ، او عمل ور په نصیب کې .

﴿٢٥﴾ د عکسو دفع کول :

﴿أَنَّ النَّبِيُّ ﷺ لَمْ يَكُنْ يَتْرُكُ فِيْ بَيْتِهِ شَيْئًا فِيهِ تَصَالِيْبٌ
إِلَّا نَفَّضَهُ﴾¹

ترجمه : بيشكه نبي کريم ﷺ په کور کبني داسي شى نه پرينسودى چي پر هغه به عکس وو بلکه نبي ﷺ به هغه ماتوي .

لغات : تصالیب : د صلیب جمع ده دنصاراوو خاص شعار
ته وايپي ليکن مراد عکس دي ،
نقضه : باب نصر خخه ماتيدو ته وايپي .

تشريع : په مذكوره حدیث کبني ذکر دي چي نبي کريم ﷺ عکس نه پرينسودى او په ډیرو احادیشو کي دعکس ډیر قباحت (بدوالی) بيان سوی دي ، په یوه حدیث شریف کي ذکر دي چي په کوم کور یا خونه کي عکس وي ملائکي د رحمت هغه کور ته نه داخليري .

حکم : ملا علي قاري رح فرمابي: چي عکس سخت حرام دی او گناه كبيره ده که پر توکر وي ، پر ديوال وي ، پر

¹ عن عائشة رضي الله عنها ان النبي ﷺ ... الخ. مشكوةج ۲ ص ۳۸۵.

کاغذ وي ، اويا پرسكه وي که دذی روح شي عکس وي او که
يې مجسمه جوره کړي وي دا ټوله سخت حرام دي ، البتہ د
درختو، باغ وغیره د غير ذي روح شيانو عکسونه پروا نه لري
^۱، دعکسو کاروبار يا دعکس اخستلو روپی هم حرامي دي .
په حدیث شریف کي ذکر دي چي بېشکه کوم خلګ ته چي
دآخرت په ورخ سخت ترين عذاب ورکول کېږي په هفوئ کي
عکس جورونکي هم دئ .^۲

په ترمذی شریف کي ذکر دي چي نبی کریم ﷺ فرمایي : چي
دآخرت په ورخ به دجهنم داور خخه یوه او بدہ غاره را ووزي
دغه غاري لره دوي ستريگي وي او دوه غوبونه وي او ربدونکي
او زبه لري خبری کوي دا وايي : چي حق جل وعلا ماته وکالت
را کړئ دي چي دغه درې نفره وجهمن ته داخل کم (تحفة
الاحوذی کي وايي ډېر درسوائي عذاب دئ) یو ده ګو خخه
عکس جورونکي دی .^۳

ډېر خلګ په دغه بېکاره ناروا اخته دي حق جل وعلا دي
مسلمانانو ته عقل صحيح ور په نصيب کړي چي ددغه بېکاره
ناروا او دآخرة درسوائي خخه حان وساتي .

^۱ مرقات ج ^۸ ص ۳۲۵، مظاہر حق ج ^۴ ص ۲۲۶ .

^۲ مسلم ۱۹۹۱۲

^۳ ترمذی ج : ۳ ص : ۸۵

﴿٢٦﴾ مرگ د هغه چا چي د جهاد تمني يې هم نه وي کپري :

﴿مَنْ مَاتَ وَلَمْ يَعْرُ وَلَمْ يُحَدِّثْ بِهِ نَفْسَهُ مَاتَ عَلَى شُعْبَةٍ
مِّنْ نِفَاقٍ﴾¹

ترجمه : کوم خوک چي مر سی په داسي حال کي چي نه يې په
خپل ژوند کي جهاد کپري وي او نه يې په زره کي دجهاد تمنا
کپري وي ، نو هغه خوک پر قسم باندي د نفاق مرسوی دی .
لغات : مات : دباب نصر خخه مرگ ته وايي .

يَغْزُوُ

: د باب نصر خخه جهاد ته وايي .

يُحَدِّثُ

: د باب افعال خخه ايجاد ته وايي او د باب تفعيل
خخه بيان کولو ته وايي .

تشریح : جهاد د مسلمانانو د سرلوپی، عزت او آزادی سبب
دی په قرآن کریم او احادیثو کي دجهاد لور اهمیت او ډیر
فضائل ذکر دي ، او همدارنگه په قرآن کریم او احادیثو
کي ذکر دي چي جهاد تر آخری و رخی د دنیا جریان لري .

البته جهاد اقسام او شرائط لري فقهاء کرامو يې په سیرت
په کتابو کي وضاحت کپري دی د ټولو شرائطو مراعت کول

¹ عن ابی هریة قال: قال رسول الله ﷺ من مات الخ. مشکوحة ج ۲ ص ۳۳۱.

دیر ضروري دي .

په مذكوره حدیث مبارک کي هم یو قسم و عید ذکر دی چې
کوم سپی په توله ژوند کي نه جهاد و کړي که په نفس سره
وي که په مال سره ، او نه یې په زړه کي دا تمنا کړي وي
چې کاشکي زه مجاهد وايې ددي سپی مرګ لکه دمنافق
سپی مرګ داسي دي ، ولې منافقين د جهاد خخه خلاص
دي په دې وجه مشابهت ورسره لري .

ملاعلي قاري رح ذکر کړي دی چې ددي حدیث شریف
خخه دا مسئله ثابتیږي چې که خوک دعبادت نیت و کړي
او دعبادت ترمخه مړ سی نو دعبادت د پرینسودلو عذاب
او گناه نسته .¹ او پر نیت باندی یې هم ثواب سته .

¹ مرقات ح ۷ ص ۲۸۳ .

﴿٢٧﴾ د درود شریف فضیلت :

﴿مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا﴾^۱

ترجمہ : کہ چا پر ماباندی یو ئل درود شریف و وایہ نو اللہ ﷺ بہ پر هغہ شخص لس ئلی رحمت نازل کپی .

لغات : صَلَّی : دباب ضرب خخه ، دعاء کول ، لمونچ کول ، برکت پر کول ، بنہ تعریف کول .

تشریح : د درود شریف برکات په احادیثو کی ڈیر ذکر سوی دی ، په یوہ حدیث شریف کی ذکر دی چی په یوہ درود شریف ویلو باندی اللہ ﷺ پر دغہ بندہ باندی لس رحمته نازلوي او دلسو گناھو مغفرت یې کوي ، او لس درجات یې لوروی .^۲

په یو بل حدیث شریف کی ذکر دی چی دقیامت په ورخ زیات قریب و نبی کریم ﷺ ته هغہ شخص دی چی زیات درود ویونکی وي .^۳

د حضرت عبد اللہ بن عمر ﷺ خخه روایت دی چی کوم سپی یو ئلی درود شریف و واپی اللہ تعالیٰ ﷺ او ملائکی اویا

^۱ عن ابی هریة قال: قال رسول الله ﷺ من صلی ... الخ. مشکوحة ۱ ص ۸۶.

^۲ مرقفات ج ۳ ص ۸.

^۳ مرقفات ج ۳ ص ۸.

واره رحمت پر دغه شخص نازلوی، لیکن دا فضیلت محدثین
فرمایې د جمعې په ورخ دی .
که چا د جمعې په ورخ د مازدیگر دلمانځه وروسته دغه درود
شريف ۸۰ حله وواييه داتيا ۸۰ کالو دعبادت ثواب وركول
کېږي او داتيا کالو ګناوي معافيږي :
 (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَآلِهِ وَسَلِّمْ وَتَسْلِيمًا)
 حکم : (۱) یو حل په تول عمر کي درود شريف ويل واجب دي ^۱.
 (۲) که خوک دنبي کريم نوم مبارک واوري نو درود شريف ور
باندي ويل واجب دي ^۲. (۳) که خو حله نوم واوري نو یو وار
درود شريف ويل واجب دي او نور حله مستحب دي .
 درود په سر او په پاي کي ددعا ويل دمقبوليت ددعا لپاره
شرط دئ په ترمذی شريف کي دحضرت عمر څخه روایت
نقل دئ : چې دعا دمھکي او اسمان تر مابین معلقه وي لوړه
نه خېږي تر خو چې درود ونه وايي .
 مسئله : بې او دسه درود شريف ويل جائز دي . داوداسه سره
نور علی نور دئ .

^۱ هدایه ج ۱ ص ۳۰۱ .

^۲ البناية شرح هدایه ج ۲ ص ۳۲۱ .

﴿٢٨﴾ د طالب العلم فضیلت :

﴿مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَطْلُبُ فِيهِ عِلْمًا سَلَكَ اللَّهُ بِهِ طَرِيقًا
مِنْ طُرُقِ الْجُنَاحِ وَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ لَتَضَعُ أَجْنِحَتِهَا رِضَى
لِطَالِبِ الْعِلْمِ﴾¹

ترجمه : کوم خوک چي یوه لار د علم دين دحاصلولو لپاره اختيار کري نو الله تعالى ﷺ دا شخص د جنت پر لاري بيايبي ، او ملائكي د طالب علم د رضامندی لپاره خيل وزرونه غوروسي .

لغات : سَلَكَ : د باب نصر خخه لاري ته ويل کيري، او دافعال د باب خخه په معنى د داخليدو .

طرق : جمع د طریق ده په معنى دلار. أَجْنِحَتِهَا : جمع د جناج او معنى بي وزر ده .

تشريع : فضیلت د طلب علم په قرآن کريم او احاديثو کي هير ذكر سوي دي . په یوه حدیث مبارک کي ذکر دی که خوک د علم د طلب په حال کي مړ سونو شهید بلل کيري .

په بل حدیث کي ذکر دی چي پر هر قدم باندي د یوه کال

¹ و عنہ قال : قال رسول الله ﷺ من سلك ... الخ . مشکوقة ۱ ص ۳۴ .

عبادت ثواب ورکول کیرپی او پر هر قدم باندی الله تعالیٰ
 ﷺ یو بنار په جنت کی ورکوی سهار او مابنام یې مغفرت
 کیرپی او ملائکی شاهدی ورکوی چی دا خلگ د جهنم
 داور خخه خلاص دی.¹

طلب دا معنی نه چی توله ورخ به دینی سبق وايې بلکه یو
 لب وخت چی دینی سبق وايې که حادیث وي که دقرآن کریم
 ترجمه او که دفقهی کتابونه وي ، مطلب دا چی باید سپی
 مشغوله وي چی ددغه فضائلو مستحق وگرخی .
 په یو بل حدیث شریف کی ذکر دی چی په شپه کی دینی
 درس کول تر تولی شپی تر عبادت افضل دی.²
 الله تعالیٰ ﷺ دی تولو مسلمانانو ته د دینی علم مشغله
 ورنصیب کړی که خه هم لب وخت وي . آمين.

¹ نقشیر کبیر ج ۱ ص ۱۹۷ .

² مشکوہ ج ۱ ص ۳۱ .

﴿٢٩﴾ د جماعت دلمانخه فضیلت :

صلاة الجماعة تفضل صلاة الفد بسعة وعشرين

¹ درجة

ترجمه : د جماعت لمونخ تر يواخي لمانخه (په ثواب کي) اووه ويشت (۲۷) درجي زييات دي.

لغات : درجه : جمع يې درجات ده او مرتبې ته وايې.
الفد : يواخي جمع يې افذا ده.

تشریع : د جماعت لمونخ په قول د علامه ابن همام رح او علامه ابن عساکر رح واجب دي ، او دشعار اسلام خخه دي . په يو حدیث شریف کي ذکر دي چي خوک پاکي و کري او مسجد ته روان سی پر هر قدم يې الله تعالی یوه نیکي و رکوي او يوه يوه درجه يې لوریبوي او يوه يوه گناه يې معافيربي .²

حضرت عمر یو سهار پونتنه و کره چي فلانکي سپي په لمانخه کي نوو نو خلگو وویل چي هغه دیر عبادت کوي شاید بیده سوی وي نو حضرت عمر یو و فرمایل

¹ عن ابن عمر قال: قال رسول الله ﷺ صلاة الجمعة... الخ. مشكوة ج ۱ ص ۸۵،

² مشكوة ج ص ۹۲.

دسهار لمونځ په جماعت تر ټوله شپې تر ولاري (و عبادت
ته) بهتر بولم.¹

څوک چي د جماعت لمونځ نه کوي په يو حدیث شریف کي
ذکر دي چي نبی کريم ﷺ د دغسی خلگو د کورو د سوچولو
اراده کړي وه.²

رئيس المفسرین حضرت عبدالله ابن عباس ﷺ خخه يو چا
پونستنه وکړه چي يو سپړ ټوله شپې عبادت کوي د ورځي
روژه نیسي ليکن د جماعت لمونځ نه کوي ، حضرت عباس
و فرمایل چي دا شخص جهنمي دی.³

په يو بل حدیث شریف کي ذکر دي : که چا دسهار او
ماخستن لمونځ په جماعت وکړي نو د ټولي شپې د عبادت
شواب لري.⁴

د جماعت لمونځ پر قول د ابن همام رح واجب ذکر سو ،
بېله عذره پر ښو دل بي ګناه کبیره ده او د آخرت په ورځ پر
دغه عمل عقاب سته .

¹ مشکوہ ص ۹۷

² مشکوہ ص ۹۵

³ البناء ج ۳ ص ۳۸۵

⁴ مشکوہ ص ۶۲

﴿٣٠﴾ د خیرات او صدقی فضیلت :

﴿بَادِرُوا بِالصَّدَقَةِ فَإِنَّ الْبَلَاءَ لَا يَتَخَطَّا هَا﴾¹

ترجمه: د صدقی په ورکولو کي تلوار کوئ بېشكە مصیبت او بلا تردغه صدقی نسي مخته کيدلای.

لغات: بَادِرُوا : دباب مفاعله خخه تلوار کول.

يَتَخَطَّا هَا: د باب تفاعل خخه په معنی دتجاوز کول، تړل.

تشريح: یومالداره شخص چي صاحب نصاب وي زکوة پر فرض دی ، ددې خخه ماسوا زیات مال د الله ﷺ په لاره کښې خرڅولو ته صدقه وايې او په پښتو ژبه کي بې خیرات بولی ، ددغه صدقی فضائل او برکات په احادیثو کي ډير زیات بيان سوي دي .

په یو حدیث شریف کي ذکر دی چي د خپلو مریضیو علاج په صدقه سره وکړئ ، په یو روایت کي ذکر دی چي صدقه اویا ۷۰ مریضی لیری کوي .

حاصل دا چي صدقه د ډیرو آفتونو دلیری کولو لپاره ده .

په یوه حدیث شریف کي ذکر دی چي صدقه د الله ﷺ غصب وزني او بدہ مرگه انسان ساتي يعني دمرگ په وخت کي د

¹ عن علي قال: قال رسول الله ﷺ بادروا الخ. مشكوة ص ۱۶۷.

شیطان په وسوسو نه اخته کیربی یا په داسی مرض نه اخته
کیربی چي بې صبره وي او كفري الفاظ وايې بلکه دغه
صدقه يې ساتي .¹

په يو بل حدیث شریف کی ذکر دی چي سخی سپری الله ﷺ
ته نزدی والی لري جنت ته نزدی وي وخلگو ته نزدی يعني
محبوب وي حتى چي الله ﷺ ته جاھل سخی تر بخیل عابد
محبوب وي .²

په يو حدیث شریف کی ذکر دی چي مال په صدقه نه لربیربی
او هره ورخ سهار ملائکي دعاء کوي چي يا الله ﷺ
خرخونکي ته يې عوض ورکړي .
صدقه کول يو خو شرطونه لري : (۱) احسان به نه پر اچوي .
(۲) ذليله او خوار به يې نه بولي . (۳) پاك مال به وي .
(۴) بنه نيت يعني دالله تعالی درضالپاره به يې ورکوي .

¹ التعليق الفصيح .
² مشکوہ ص ۱۶۴ .

﴿٣١﴾ د مسجد تعظيم :

﴿ إِذَا رَأَيْتُمُ الرَّجُلَ يَتَعَاهِدُ الْمَسَاجِدَ فَا شْهِدُوا لَهُ
بِالإِيمَانِ ﴾¹

ترجمه : کله چي تاسي يو سپي وويني چي دمسجد خيرخواهي (خدمت) کوي نو تاسي دهجه سپي دايمان شاهدي ورکرئ (يعني چي ته ايمانداره بي) . بيشكه الله فرمائي : (انماي عمر مساجد من امن بالله واليوم الآخر) **لغات :** يَتَعَاهِدُوا : حفاظت کولو ته وايبي، او په باب دافتعال کي مبالغه ده يعني بنه حفاظت کول.

تشريع : ملاعلي قاري رح فرمائي چي د يتعاهد معنى داده چي که چا دمسجد خدمت يابنا کول نو تاسي بي دايمان شاهدي ورکرئ هکه دا دده دايمان پر بنه والي باندي دلالت کوي او دا يو لويء خوشخبری ده.

په احاديثو او قرآن کريم کي د مساجدو د خدمت او جورولو په باره کي دير فضائل ذكر دي.

په يو حدیث کي ذکر دی چي که چا دالله ﷺ لپاره مسجد

¹ وعن أبي سعيد الخدري قال قال رسول الله ﷺ اذا رأيت... الخ.

جور پ کپری يعني خپل نوم بی نه پر کبینبندی الله ﷺ به په
جنت معظم کی کور ورکپری ، اشاره ده چی داسپری جنتی
دی .

په یو بل حدیث شریف کی ذکر دی چی د آخرت په ورخ به
اووه کسه دعرش تر سایی لاندی ناست وي او په دغه ورخ
بله سایه هم نسته ، یو هغه سپری دی چی دده زره دمسجد
سره تپلی وي چی د لمانحه وخت وي کنه دمسجد خدمت
سوی دی کنه وغیره دغه فکر ورسه وي .

حضرت عائشة رضی الله عنها فرمایپ چی : نبی ﷺ په
 محلو کی د مسجدو دجورولو حکم وکپری او دا چی
 مسجد پاکوئ او خوشبویه کوئ بی .

مسجد د مسلمانانو د عبادت کور دی پر هر مسلمان
باندی د مسجد خدمت کول، صفائیپ کول او لمونخ پکبندی
کول لازم دی لیکن زموږ ځینې خلګ یواحی دلمانحه لپاره
را ځی نور بی نه خدمت کوي نه بی جوریده کوي او نه بی
صفایپ کوي . دا دایمان ضعف والی دی .

الله ﷺ دی ټولو مسلمانانو ته دمسجد خدمت ورنصب
کپری . آمین .

﴿٣٢﴾ د قرآنکریم فضیلت :

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهِذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَ يَضْعُ بِهِ آخَرِينَ ﴾¹

ترجمه : بیشکه الله تعالیٰ ددغه کتاب (قرآنکریم) په ذریعه خومره قومونه پورته کوي او هم ددغه مبارک کتاب په ذریعه خومره خلگ کښته کوي .

لغات : يَرْفَعُ : د باب فتح خخه په معنی دپورته کولو.
أَقْوَامًا : جمع دقوم په معنی دجماعت.

يَضْعُ : د باب فتح خخه په معنی دایینسودل، لیکن دلته یې مطلب دمرتبې په اعتبار کښته کول دي .

تشريع : مطلب دحدیث مقدس دادی چي که چا د قرآنکریم په احکامو خان خبر کړئ او عمل یې دخپل استعداد په اندازه په وکړی نو الله تعالیٰ یې په دنیا او آخرت کې مرتبه او عزت پورته کوي .

په قرآنکریم کي نبی کریم ﷺ ته خطاب دی چي ته مؤمنانو ته وفرمایه چي دالله ﷺ په فضل (قرآنکریم) او رحمت (عمل په قرآنکریم) سره او هم په دغه دوو شیانو به مؤمن خوشحاله کېږي ، ټکه دغه که دحروفو سموالي وي که

¹ وعن عمر بن الخطاب قال: قال رسول الله ﷺ إن الله الخ. مشکوہ.

خه هم يو حرف وي يا قرائت يا تلاوت وي) بهتره دي تر
هغۇ شىانو چى تاسىي جمع كېرى دى .¹ يعنى يو حرف
د قرآن كريم زده كول تر دنيا او تر هغە تولو شىانو چى په
دنيا كى دى بهتره دى .

په حدیث شریف کي ذکر دى چى د قرآن كريم د تلاوت په
وخت کي الله تعالى ﷺ د هر حرف د ويلو په بدلە كى لس
نىكى ورکوي او په لمانھە كى پر هر حرف باندى پنځه
ویشت نیكى ورکوي مگر چى پر صحیح طریقہ یې زده
کېرى او بیا یې ووايي ، اول باید او دس وکېرى او بیا په
گونبە ئاي کي په کرارە سره (که په لور او از ويل بل چاته
ضرر وي) په بنه غور او فکر سره به یې تلاوت کوي او که
یې په معنی پوهیدى نو په معنی کي به یې غور او فکر
کوي .

د قرآنکريم حقوق :

اول: باید د قرآن كريم حروف په بنه توگه په قرائت سره هم
خپله زده كرو او هم یې خپل اولاد ته ورزده كرو .

دوهم :

باید قرآن كريم په معنی زده كړل سی .

¹ سوره یونس آية نمبر ۵۷.

دریم : په قرآن کریم باندی باید عمل و کړل سی .

خلورم : قرآنکریم باید نورو مسلمانانو ته ورسول سی .

په پورتني خلورو کارو کښې چې په کوم کار اخته وي په
قرآن کریم کي ذکر دی چې په دغه عمل به خوشحاله کېږي
نور چې هر خومره مالداري لري په هغه به نه خوشحاله
کېږي بلکه ستا فکر خامدی قرآن کریم یې درښې چې دغه
دخوشحالی شی دي په قبر او حشر کي به ددغه
خوشحالی حال درته معلومېږي .

الله ﷺ دی ټولو مسلمانانو ته د قرآنکریم سره محبت
ورنصیب کړي او د قرآنکریم خدمت ، تلاوت او عمل کولو
توفیق دی ورنصیب کړي ئکه چې اصل شی عمل کول په
قرآن کریم دی ، او هره ورځ د قرآنکریم تلاوت کول پکار
دي او د تلاوت وروسته به دا دعاء کوي :

(اللَّهُمَّ اجْعَلِ الْقُرْآنَ لَنَا فِي الدُّنْيَا قَرِينًا وَ فِي الْآخِرَةِ شَافِعًا
وَ فِي الْقَبْرِ مُوْنِسًا وَ فِي الْقِيَامَةِ صَاحِبًا وَ عَلَى الصَّرَاطِ نُورًا
وَ فِي الْجَنَّةِ رَفِيقًا وَ مِنَ النَّارِ سِنَرًا)

﴿٣٣﴾ د تقوا داره عالم فضیلت :

﴿ أَلَا إِنَّ شَرَّ الشَّرّ سِرَارُ الْعُلَمَاءِ وَ إِنَّ خَيْرَ الْخَيْرِ خِيَارُ

الْعُلَمَاءِ ﴾

ترجمه : خبردار اوسي بيشهه په بدو خلگو کي بدترین شخص بد عالم دی او په بنو خلگو کي بنه ترين دخلگو بنه (تقوا داره) عالم دی .

تشريح : دعلماء کرامو موجوديت د عوامو په مينچ کي يو نمونه د دين ده که دعالمن اخلاق او عادات د شريعت مقدسه موافق وي نو دده اتباع والا به هم ټوله دشريعت مقدسه موافق وي ، او بنه لاره به وربنيي او دی به ېي د اصلاح کوبنښ کوي . په احاديثو مقدسونو کي دباعمله عالم ډير فضائل ذکر دي (۱) چي دعالمن باعمله لپاره د مهکي او آسمانو ټوله مخلوقات د الله ﷺ خخه مغفترت غواړي ، (۲) اوبيشكه فضيلت دعالمن پر عابد باندي په داسي اندازه دی لکه فضيلت چي د سپوردمي پر ټولو ستورو باندي دی

(۳) په يو بل حدیث کي ذکر دي چي فضيلت دعالمن ربانی پر عامو خلگو باندي داسي دی لکه (نبي کريم ﷺ و فرمایل) زما

فضیلت په تاسو کي پر هغه کمه درجه والا مؤمن باندي
1 دی.

حضرت امام ربانی رحمة الله عليه فرمایې چي د دغسي علماؤو د مشوانۍ رنګ الله عزیز د آخرت په ورخ د شهیدانو د وينو سره تلي او د دوئ تول به دروند وي ، او خوب ددغه تقوا داره علماؤو عبادت دی . د دغسي عالم خخه باید خوک دين زده کپي ، احکام او مسائل حیني و پونستي او ددغه علماؤ وجود د توله عالم لپاره باعث خير دی د دغسي علماؤو احترام او تعظيم پر تولو مؤمنانو لازم دي .

ددی خلاف هغه علماء چي تقوا نلري حضرت امام ربانی رح فرمایې چي هغه علماء چي دحب دنيا او حب منصب وعزت په بد نما داغ باندي داغ سوي وي که خه هم د دوئ خخه فائدي حاصلې سی مگر دا علم د دوئ په حق کي نافع نه دی .

نن سبا چي په دين کي کمزوري پيدا ده دا توله ددغه علماء سوء په وجه ده حکه چي دوئ په هر نارواه کار کي شرکت کوي لکه عکسونه، فلمونه کتل يا اخيستل يا

¹ مشکوہ، کتاب علم.

داسی نور اعمال ، خلگو ته بهانه پیداسی چي دغه عالم
دی دغسی کوي یا خلگو ته غلطی مسائل وربنیی ، په
احادیشو کی ددغه ڏول علماؤ سخت رد راغلی دی چی
دغه علماء فتنی په عوامو کی پیدا کوي او آخر به دوئ
پخپله په دغه فتنو کی واقع او هلاک سی .

ملا علي قاري رحمه الله فرمایي : جاهل لره دي يو وار
هلاکت وي او دغسی عالم لره دي اووه واره هلاکت وي .¹
او په حدیث شریف کی ذکر دی چی علماء ورثه د انبیاؤو
دي لیکن حضرت امام ربانی شیخ احمد فاروقی رح
فرمایي چی علم دوه قسمه دي يو علم اسرار او بل علم
احکام ، هغه شخص چی علم اسرار (تزکیه نفس) نه لري
هغه وارث دنبي نه وي ئکه چی دنبي خخه دغه دواره
علمه په وراثت کی پاته دي البتہ دغه عالم ته عالم
بالاحکام وايي فقط .²

حضرت ملا علي قاري رح فرمایي چی حضرت امام مالک ر فرمایي چی کوم
عالم چی صوفی نه وي (تزکیه نفس نه لري) هغه فاسق دی .³

¹ مرقات ج ۱ ص ۴۳۱ .

² مکتوبات ج ۱ ص ۲۲۸ .

³ مرقات ج ۱ ص ۴۷۸ .

﴿٣٤﴾ د خلگو په خاطر د الله ﷺ نافرمانی جائز نه ده

﴿لَأَطَاعَةً لِمَخلُوقٍ فِي مَعْصِيَةِ الْخَالِقِ﴾^۱

ترجمه: په داسي امورو کي دمخلوق تابعداري جائز نه ده
چي د الله ﷺ نافرمانی رائي.

لغات: طاعه: طوعا ، فرمانبرداري ته وايبي .

تشریح: د خلگو په خاطر د الله ﷺ نافرمانی کول جائز نه ده
مطلوب يې دادى چي که انسان حاکم وي که غير حاکم چي
داسي حکم صادر کري چي د الله ﷺ د حکم مخالفت رائي
نو د دغسي شخص يا حاکم حکم نه منل کيربي .

مسئله: که يو سپری بل سپری په زور په نارواه باندي مبتلا
کري نو دغه مامور گناه کار نه دی .

حاصل: دا چي په دغه حدیث شریف کي يو قانون ذكر سو
چي د الله ﷺ حکم غالب دي ، انسان دي دمخلوق د داسي
امر چي د الله ﷺ نافرمانی پکنې رائي هيڅکله
فرمانبرداري نه کوي .

تاسو ته معلومه ده چي خلگ خومره يو تربله مراعت کوي
که خه د الله ﷺ د حکم مخالفت پکنې رائي .

^۱ عن النواس بن سمعان قال: قال رسول الله ﷺ لطاعة....الخ. مشكوة ص ۳۲۱.

حضرت مولانا جلال الدین رومی رحمة الله عليه فرمایی

(بی وفا ئی دان وفا بارد حق ،

بر حقوق حق ندارد کسی سبق)

چی هغه شخص چی دنورو اتباع کوی په داسی امر کي

چی د الله ﷺ نافرمانی رائی دا دالله ﷺ سره بې وفایی ده .

الله ﷺ دی هر مسلمان ته په هر کار کي اول د شريعت

مقدسه مراعت ور نصیب کړي .

لهذا دغیر شرعی آمر مراعت به نه کوی او نه به یې اتباع

کوی :

(۱) که دحاکم له طرفه وي اتباع نارواه ده .

(۲) که دپلار د طرف و زوی ته داسی غیر شرعی حکم وي

اتباع به یې نه کوی .

(۳) که د زوی مطالبه د پلار خخه وي غیر شرعی مراعت

به یې نه کوی بلکه مطالبه د اولاد به نه منی بلکه پوهوي

به یې چی په دې کي د الله ﷺ ناراضګي رائی .

(۴) همدارنگه یو انهیوال به دبل انهیوال غیر شرعی

مطالبه نه منی . حق تعالی جل وعلا دی مسلمانانو ته

هدايت دطاعت ور په نصیب کي .

﴿٣٥﴾ ژوند يو لوی نعمت دی بې طاعاتو ضائع نسي :

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ لِرْجُلٍ وَهُوَ يَعِظُهُ إِعْتِيمٌ حَمْسًا قَبْلَ حَمْسٍ : شَبَابَكَ قَبْلَ هَرَمَكَ، وَصِحَّتَكَ قَبْلَ سُقْمِكَ، وَغِنَائِكَ قَبْلَ فَقْرِكَ، وَفَرَاغَكَ قَبْلَ شُعْلَكَ، وَحَيَايَاتَكَ قَبْلَ مَوْتِكَ ﴾^۱

ترجمه : جنابنبي کريم یو سپي ته د نصیحت په ډول وفرمايل : چي پنهه شيان تر پنهو شيانو دمخه غنيمت و گنه : ھوانی ستا تر سپين ديرتيا دمخه ، صحت ستا تر ناجوري دمخه ، مالداري ستا تر فقر او افالاس دمخه، فراغت ستا تر اشغال دمخه، او ژوند ستاد مرگ تر مخه . لغات : اغْتَنَمْ : د باب افعال خخه غنيمت گنيل ، د باب سمع خخه سبقت کول .

شَبَابُ : ھوانی د باب ضرب خخه ھوانيدل .

هَرَمُ : د باب سمع خخه ډير کمزوره کيدل .

سَقَمُ : د باب سمع خخه ناجوريه کيدل جمع يې سقام ده .

تَشْرِيعٌ : صحت تر ناجوري دمخه لوی نعمت دی ، علماء کرام فرمائي تر ايمان وروسته لوی نعمت صحت دی په ناجوريه بدن نه د دين کار كيري نه د دنيا نو د دغه نعمت

^۱ عن عمر بن ميمون الراedy قال: قال رسول الله لرجل ... الخ. مشكورة ج ۲ ص ۴۴۱.

شکر دادی چي باید عبادت په وسی .

غناه د فقر ترمخه : دا هم لوی نعمت دی توله مالي عبادت لکه زکوه، خیرات، دوستانو کومک، حج، پرديني امورو خرخ ... داتوله په مال کيوري ددي شکر دادی چي خرخ کول سی او دآخرت لپاره ذخیره سی داسی چي انسان فنا سی يا يې مال فنا سی او دقير لپاره هيچ ونه کري .

ژوند د مرگ ترمخه : دا هم يو لوی نعمت دی ، ملا علي قاري رح فرمایې که چيري ناجوري يا مسکيني وي مگر دی خو ذكر کولاي سی دا يو آن پر دغه حال هم دالله عز و جل لوی نعمت دی .^۱

تفسرين فرمایې چي د آخرت په ورئ د انساناونو ستريگي خلاصي سی مؤمنان هم حسرت کوي چي کاشکي موب اعمال ډير کري واي ، او ګنهکار مؤمنان وايې کاشکي موب دداغسي عالي مقدس ذات جل جلاله نافرمانی نه

واي کري . البته مكمل اولياء کرام ددغه حسرته خلاص وي .

الله عز و جل دي موب اوتاسو ته د ژوند قدردانۍ رانصيب کري .

عاقلات وايې : الغمة اذا فقدت عرفت : چي نعمت زائل سی بیا يې قدر معلوميری . يعني په قبر کي بیا دژند قدردانۍ ور معلوميری .

^۱ مرقات ج ۹ ص ۳۷۰

﴿٣٦﴾ د نیوی عذابونه د مؤمن لپاره رحمت دی :

﴿ اُمّتِي هَذِهِ أُمَّةٌ مَرْحُومَةٌ لَيْسَ عَلَيْهَا عَذَابٌ فِي الْأَخِرَةِ
عَذَابُهَا فِي الدُّنْيَا، الْفِتْنَ وَالزَّلَاجِلُ وَالْقَتْلُ ﴾¹

ترجمه : زما دغه امت امت مرحومه دی (يعني رحمت پر دغه امت دیر دی په سبب دنبي ﷺ چي رحمة للعالمين دی) پر دغه امت باندي په آخرت کي عذاب نسته او په دنيا کي د دوي عذاب فتنی، زلزلې او ناحق قتلونه دی .
لغات : الْفِتْنَ : د فتنه جمعه ده مختلفي معناوي لري لکه: امتحان، گناه، عذاب، رسوايې، گمراه کول، گمراه کيدل، ناجوري وغيره .

تشريح : دا چي په آخرت کي امت مرحومه لره عذاب نسته ددي خخه سخت عذاب يا دائمي عذاب مراد دی حکه چي په ځینو احاديثو کي پر گناه کبیره باندي د عذاب ذکر دی . يعني چي په شريعت مقدسه باندي عمل ونکري نو په دنيا کي په مختلفو آفاتو باندي اخته کيربي ددي لپاره چي گناه بي محوه سی او آخرت ته پاته نسي : من يعمل منكم سوء

¹ عن أبي موسى قال: قال رسول الله ﷺ امتي الخ. مشكورة ج ٢ ص ٤٦٠

يجزيه ، آية هم پر دغه دلالت کوي ، يا يې گناه کبیره نه وي
 کړي نور گناه اللہ ﷺ په مختلفو آفاتو ورمحوه کوي په
 آخرت کي گناه کبیره والا اشخاصو لره عذاب سته .
 حاصل دا چي په دنيا کي عذابونه او تکلیفونه مؤمنانو لره
 رحمت دي که گناهکار وي گناه يې محوه کيږي که نيك وي
 مرتبه يې پورته کيږي ، په دنيوي تکاليفو باندي باید
 مؤمن صبر وکړي او د ډورو شکایاتو خخه چي خلګو ته يې
 کوي باید خان وساتي ، او دا تکاليف د الله تعالى ﷺ
 رحمت دي . البتنه دعاء کولاي سی : چي الله پاك ﷺ ته دعاء
 وکړي چي يا الله ﷺ هدايت را کړي د دنيا ، آخرت او دقبر د
 تکاليفو خخه مي خلاص کړي ټکه موب عاجزه يو د صبر
 طاقت نه لرو هميشه به دغه دعاوي کوو .
 حضرت مولانا رومي رح فرمائي : چي عذاب مومنين لره
 رحمت دئ

في المثل جورت أَلْرَ عربان شود
 ۱ گر جهان گر بان بود هندان شود .

¹ مشنوي ج ۱ ص ۱۳۳ .

﴿٣٧﴾ د نیکو اعمالو و طرف ته و پاندی کیدل د ټولو

بدبختيو خخه نجات دي :

﴿ بَادِرُوا بِالْأَعْمَالِ فِتَنًا كَقِطْعٍ اللَّيْلِ الْمُظْلِمِ ، يُصْبِحُ
الرَّجُلُ مُؤْمِنًا وَ يُمْسِيْ كَافِرًا ، وَ يُمْسِيْ مُؤْمِنًا وَ يُصْبِحُ
كَافِرًا ، يَبْيَسُ دِينَهُ بِعَرِضِ الدُّنْيَا ﴾¹

ترجمه : د اعمال صالحو په ټولو کي تلوار کويه تر مخه
ددې چې فتنې ظهور وکړي (داسي فتنې) لکه د تاريکي
شپې د توتې په مثل (اثر یې دادی) انسان سهار د ايمان په
حال کي راپورته کېږي او مابسام کافر و ګرځي ، او مابسام
مؤمن وي مگر سهار د کفر په حالت کي راپورته کېږي (او
دغه رنګه) خلګ خپل دین د دنيا د لږ سامان په عوض کي
خرخوي .

لغات : بادرُوا : باب مفائله یو تر بله سبقت کول .

قطع : مفرد یې قطعة دی توتې ته وايې . بعرض : لږ سامان .

تشريح : جناب نبي کريم ﷺ په دغه حدیث مقدسه کي
مسلمانانو ته فرمایلي دي چې تاسو د اعمال صالحو په

¹ وعن أبي هريرة قال: قال رسول الله ﷺ بادروا..... الخ. مشكوة ج ٢ ص ٤٦٢.

کولو کي تلوار کوي خکه که چيري فتنو ظهور وکړي
 داسي فتنې لکه د توري شپې حصې يعني دغه فتنې تر
 توري شپې لا زيات ظلمت لري د اصلاح او فساد درک يې
 نه معلوميرېي ، نه سبب د جنګ نه سبب د خلاصوالي
 معلوميرېي په دغسي وخت کي مسلمانان په مختلفو
 تکاليفو او تشویشاتو کي وي نه عبادت پر بنې طريقه
 کولاي سی نو دفع ددغه فتنو کولاي سی خکه چي دده
 داعمالو په وجه پیښه ده .
 ملاعلي قاري رح فرمابي زيات قتلونه، يا ديني اختلافات
 واقع سی په مابین کي دمسلمانانو ، سهار به مؤمن وي
 مابسام به د بدومالو يا بدوم خبرو په وجه کافر وي
 يامابسام به مؤمن وي او سهار به کافر وي خپل مقدس او
 باعزته دين د دنيا لپاره خرڅوي ، نو تاسي باید په دغه
 وخت کي د اعمال صالحو طرفته سبقت وکړي
 د خبرو خخه د کفارو او بدومالو خخه هان وساتئ .
 او دا ټوله حالت نن سبا واقع دي ، الله تعالى ﷺ مسلمانانو
 ته اولا هدایت او بیا حفاظت ورنصب کړي . آمين

﴿٣٨﴾ قیامت ته نزدی به پر دین عمل کولو والا داسی په

تکلیف وي لکه دا اور سکروتی چي یې په لاس کي وي :

﴿قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ يَاٰتِيَ عَلَى النَّاسِ رَمَانٌ الصَّابِرُ فِيهِمْ عَلَىٰ

دِينِهِ كَالْقَابِضُ عَلَى الْجَمْرِ﴾¹

ترجمہ : نبی کریم ﷺ فرمایلی دی چی پر خلگو باندی به داسی زمانہ راسی چی (په دغه زمانہ کی به) پر خپل دین باندی صبر کونکی (عمل کونکی) داسی وي لکه سکروتہ د اور چی یې په لاس کی اخیستی وي (یعنی پر دین عمل کونکی مؤمن به په دغه اندازه په عذاب کی وي)۔

لغات : الْقَابِضُ: د باب ضرب خخه یوشی په لاس باندی نیول۔

الْجَمْرُ: جمع دجمرة په معنی دسکروتی۔

شرح : ددی حديث مقدسه مطلب دادی چی نبی کریم ﷺ فرمایپه چی په آخره زمانہ کی به نارواوی داسی عامی سی چی خلگ به د دین خخه نفرت کوي د خلگو اعمال نه بلکه عقائد به هم خراب سی لکه مخکی حديث شریف کی

¹ عن انس قال: قال رسول الله ﷺ ياتي الخ. مشكوة ج ٢ ص ٤٥٩.

چي ذكر سول . خوك چي د دين خبره و کپري يا پر دين باندي
 عمل و کپري حمایت کونکي به بي نه پيداکيربي نو په دغه
 وخت کي سري پر دين باندي تينگ پاته سی په دغه
 حدیث شریف کي د اور د سکروتو په لاس دنیولو سره
 تشبيه و رکپي ده لکه خنگه چي په لاس کي سکروتي نیول
 گران کار دی همدارنگه په باطل ماحول کي دایمان او
 داعمالو حفاظت کول هم ډير گران کار دی .

نو په دغسي وخت کي پر دين يا پر ديني عمل باندي (چي
 خلگ عمل نه پر کوي لکه بيره وغيره، بر کرار پاته سی ،
 په حدیث شریف کي ذکر دی چي داعمل مسنون دسلو
 شهیدانو ثواب لري (من تمسلك بسني الخ، او په يو بل
 حدیث شریف کي ذکر چي دغه شخص د پنهوسو نفرو
 دعمل کولو ثواب و رکول کيربي . حق تعالی دی
 ټولو مسلمانانو ته پر داعمالو استقرار و رپه نصیب کپري.

﴿٣٩﴾ دَبَابٌ كَرِيمٌ مُهْمَ وَصَيْتُونَهُ :

﴿ ذَا قُمْتَ فِي صَلَاتِكَ فَصَلَّ صَلَةً مُوَدَّعَ وَلَا تُكَلِّمْ بِكَلَامٍ
تَعْذِيرُ مِنْهُ غَدًا وَاجْمَعِ الْأَيَاسِ مِمَّا فِي أَيْدِي النَّاسِ ﴾¹

ترجمہ : (نبی کریم ﷺ پہ جواب کی دسائیں و فرمائیں) : کله
چی ته دلمانچہ لپارہ و دریبڑی نو داسی لمونخ و کره لکھ د
دنیا خخہ چی رخصت کونکی والا وی او ته د ژبی خخہ
داسی خبرہ مه راباسه چی سبا (ددغہ خبری کولو په وجہ)
عذر غوارپی ، او دھعہ شی خخہ ناما میدہ سه چی دخلگو په
لاسو کی دی .

لغات : وَدَعَ : رخصت کول ، پرینبودل ، دخپلی زندگی خخہ
رخصت کبدل .

صلوٰۃ مُوَدَّعٌ : د خپل ژوند اخري لمونخ . عَذَرٌ : دباب
ضرب خخہ د الزام خخہ بري کيدل .

الایاس : د باب سمع خخہ په معنی د ناما میدہ کيدل .

تشريع : صلوٰۃ مودع : مطلب دادی چی لمونخ باید داسی
وسی چی د اللہ ﷺ ماسوا توله مخلوق رخصت او

¹ عن ابی یوب الانصاری قال جاء رجل الى النبي ﷺ فقال: عظني و اجز فقال.....
الخ. مشکوحة ج ۲ ص ۴۴۵.

پرینسونکی یې يعني فکر به دی په لمانځه کي وي . دوهم
 مطلب یې دادی چي لمونځ باید داسي وي چي لمونځ لره
 رخست کونکی یې يعني لکه ستا د ژوند آخري لمونځ چي
 وي نو ددغه تصور سره باید لمونځ په بنه خشوع او عاجزی
 سره وسي او معلومه هم نه ده چي تر بل لمانځه پوري به ته
 ژوندي یې که نه . حضرت ملاعلي قاري رح فرمابي چي د
 ژوند آخري فرض بنه وکړه .

لاتكلم : مطلب داسي خبره یو مؤمن تر خولي نه راباسي
 چي د آخرت په ورڅ بیا پښېمانی کوي او عذر غواړي
 بلکه دلته پرهیز کوه .

بل مطلب یې دادی چي داسي خبره مه کوه چي سبا د خپلو
 دوستانو او رفيقانو خخه عذر غواړي بلکه ئان ئيني
 وساته .

واجمع الايس : مطلب د اچي دهغه شيانو خخه ناميده
 سه کوم چي دخلګو په لاسو کي دي ، ستا په قسمت کي
 چي خه ليکلي وي درکول کېږي اميد هیڅ فائده نه لري ،
 دوهم مطلب دادی چي د نورو پر مال او سامان باندي نظر
 درلودل د قلبي افلاس علامه ده د کومو خلګو زرونه چي

غني وي هغه دا افلاس نه لري.

په يو حدیث شریف کي ذکر دي چي يو صحابي دنبي کريم ﷺ خخه پونتنه وکره : اول يو داسي شى راوبنيه چي دالله ﷺ او خلگو په نزد محبوب شم نونبي کريم ﷺ و فرمایل چي ئان وساته د هفو شيانو خخه چي دخلگو په لاسو کي دي خلگ به خپله ستا سره محبت وکړي .

﴿٤٠﴾ د ذکر او ذاکر فضائل :

﴿ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ مَثَلُ الدِّينِ يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ
مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ ﴾^۱

ترجمه: نبي کريم فرمایي : کوم شخص چي د الله ذکر کوي او کوم شخص چي د الله ذکر نه کوي ، د دوئ دوارو مثال د ژوندي او مره شخص په خير دي .
لغات: مات: د باب نصر خخه د مرگ په معنى .
الحي: د باب افعال خخه په معنى د ژوند .

شريع: په دغه حدیث مقدسه کي فضیلت د ذاکر بیان سوی دی علماء محدثین فرمایي چي په دغه حدیث کي د زړو د کیفیت بیان دی چي زړونه دوه قسمه دی : ذاکر زړه ژوندي دی ، او غیر ذاکر زړه مړ دی (که خه هم په خوله ذکر و کړي) لکه خرنګه چي ژوندي او مړ انسان فرق لري چي مړ نه ځان ته فائده رسولاي سی نه غیر ته که بې دفنه پاته سی بد بو بې بې حې همدارنګه غیر ذاکر چي زړه بې مړ دی د ټولو نقصاناتو مرکز دی ، که خه هم ژوندي دی په حقیقت کي مړ دی ، او ذاکر که حقیقتا مړ سی په قبر کي ژوندي دی : بل احياء عند ربهم ،

^۱ عن ابی موسی قال: قال رسول الله مثل الخ. مشکوقة ج ۱ ص ۱۹۶.

ذاکر په قبر، حشر او جنت کي خاص ژوند لري . علامه ابن قيم رح فرمایي : چي ذکر هفه دروازه ده چي د بنده او الله تر میان خلاصه ده يعني رضامندي الهي په دغه ذکر سره ده ، شارحين فرمایي چي ذکر دوه قسمه دی : (۱) يادونه دالله په زبه سره لکه تسبيحات وغيره . (۲) يادونه دالله په زره سره ، او همدا افضل عمل دی ولی که زره ژوندي سو حیات ابدی په پيداکييري^۱ .

په معارف القرآن کي ذکر دي چي اصل ذکر کونکي زره دی زبه يې صرف ترجماني کوي^۲ .

يواهي په زبه سره ذکر کول هم ثواب لري او هم د شکر ئاي دی مگر ھير اثر نه لري د زره کمال نسي پيداکولاي او دزره صفايي نه راخي اخلق يې نه سميري . اخلق حسنې ، قرب الهي ، حیات ابدی د اتوله د زره په ذکر سره حاصليري چي ديوکامل استاد خخه زده سی .

مسئله : علامه ابن عابدين رح او نور فقهاء ذکر کړي دي چي د اخلق ذميمه په اخلق حسنې سره اپول فرض عين دی ، او هم دغه خبره مولانا اشرف علي رح په البصائر كتاب کي او مفتی

¹ مظاهر حق ج ۲ ص ۴۶۶ .² معارف القرآن ج ۱ ص ۳۹۲ .

محمدشفیع رح په معارف القرآن کي کړي ده او د اخلاق ذميمه
 په اخلاق حسنې اړول عموما په ذکر سره کېږي چې د کامل
 استاذ په تربیه کي وي او هم دغه خبره علامه عبدالوهاب
 شعراني په خپل کتاب ميزان اعتدال کي کړي ده ټکه قاضي
 ثناء الله رح فرمایي : چې علم باطن او تزکیه فرض ده طریقت
 واجب دئ . شاه ولی الله رح فرمایي : ده ګه عالم خخه د صحبت
 خخه فرار وکه چې د باطن تزکیه بې نه وي کړي .
 نو دهر چا خخه به ذکر نه اخلي بلکه استخاره به کوي یو کامل
 متشریع شیخ به پیداکوي او ذکر به حیني زده کوي

د ذکر فضائل :

- (۱) په حدیث شریف کي ذکر دي : تر ټولو خیراتو، صدقاتو
 حتی ترجهاد ذکر (قلبي)، افضل دي .
- (۲) حضرت عبدالله بن عباس ﷺ فرمایي : چې په جنت کي
 انسان پر هغه وخت باندي افسوس کوي کوم وخت چې بې په
 دنیا کي بې ذکره تیر کړي وي .
- (۳) په حدیث شریف کي ذکر دي چې هر شي لره صفائی سته او
 صفائی د زړه په ذکر سره ده .

د ذاکر فضائل :

- (۱) په حدیث مذکوره کي ذکر سول چې حقیقة ذاکر ژوندی دي
- (۲) یو چا دنبی کریم ﷺ خخه پونستنه وکړه چې کوم عمل

افضل دی ؟ نبی کریم ﷺ و فرمایل چی ته د دنیا خخه په
داسی حال کی رخصت سی چی زبه دی الله ﷺ په ذکر سره
لنده وي (يعني ذاکریٰ) .

(۳) ذات الهی ﷺ د ملائکو په مخ کی په ذاکرینو باندي
فخر کوي.^۱

د ذکر متعلق د حضرت امام ربانی شیخ احمد ظاروقی رحمه الله

بارک وينا :

данا و آگاه باش که سعادت تو بلکه سعادت جمیع بنی آدم
وفاح درستگاری همه در ذکر مولاء خود است جل سلطانه
تاممکن باشد جمیع اوقات را مستغرق ذکراللهی جل
سلطانه باید ساخت و یک لحظه تجویز غفلت باید کرد.
ولله سبحان الحمد والمنة ، که دوام ذکر در طریقه حضرات
خواجه گان قدس الله تعالی اسرارهم در ابتداء میسر
میگردد... الخ.

پس اختیار این طریقه عالیه من طالب را اولی و انساب
باشد بلکه واجب ولازم... الخ.²

¹ مرفات ج ۵ ص ۵۵۵، ج ۵ ص ۱۵۲.

² مکتوبات ج ۱ ص ۷۶ حصه سوم. مثنوی ج ۱ ص ۶۲.

حاصل : حضرت اما م رحمة الله تعالى عليه فرمایی چی

اگاه او باخبره او سئ چی :

- (۱) د توله بنی آدم نیک بختی او کامیابی په ذکر کی
دمولا خپل ده .
- (۲) تر خو چی ممکنه وي توله وخت باید په ذکر کی
مشغوله تیر سی او یوه لحظه باید غفلت و نکپری .
- (۳) چی دوام ذکر په ابتدا د طریقې د حضراتو خواجگانو
قدس اسراراهم سره کیبری .
- (۴) نو اختیار د دغه طریقې عالیې طالب رضا حق لره پیر
بهتره او مناسبه بلکه واجب ده .

د حضرت مولانا جلال الدین رومی روح رایه :

گر تو سنگ صخره مرمر شوی چون بصاحبدل رسی گوهر شوی
نارخندان باغ راخندن کند صحبت مرادانت از مردان کند
همنیشین اهل معنی باش هم عطا یابی و هم باشی فتا
بی عنایات حق و خاصان حق گر ملک باشد سیاهشش ورق

وما علينا الا البلغ المبين .

١٤٢٩ هـ ۱۰۱۰ ق

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library